yeni macera

zindandaki TUTSAK

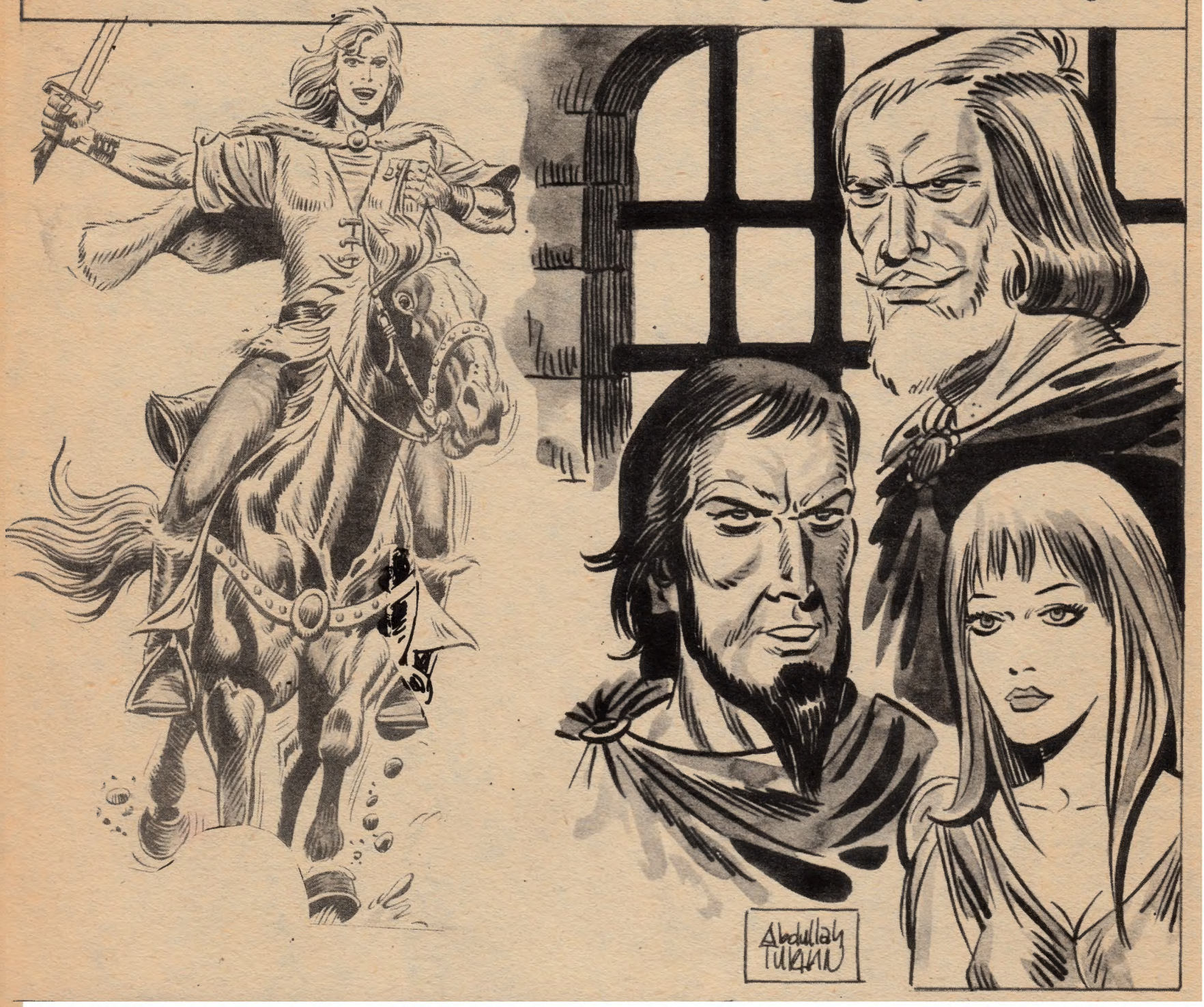

zindandaki TUTSAK

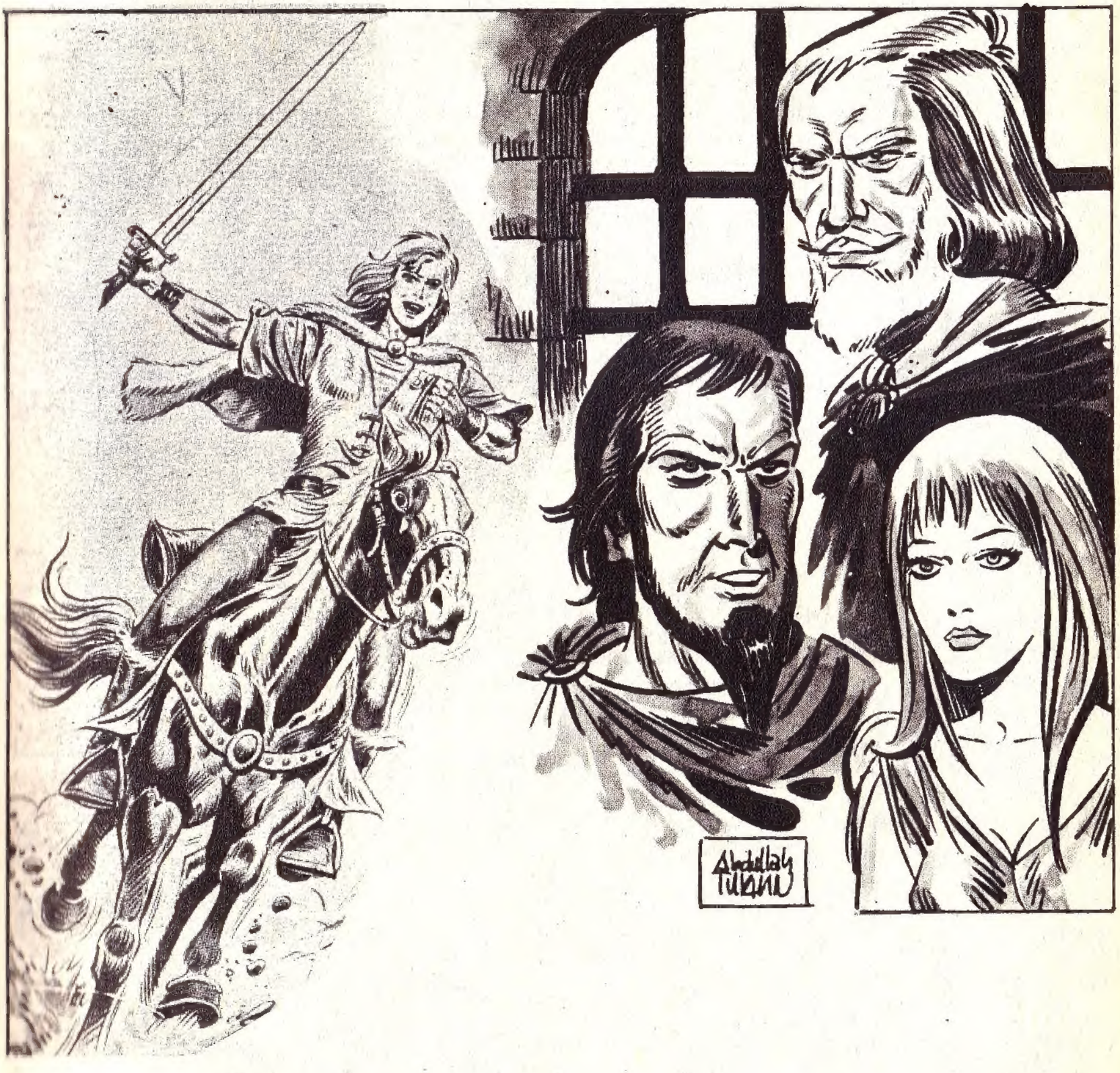

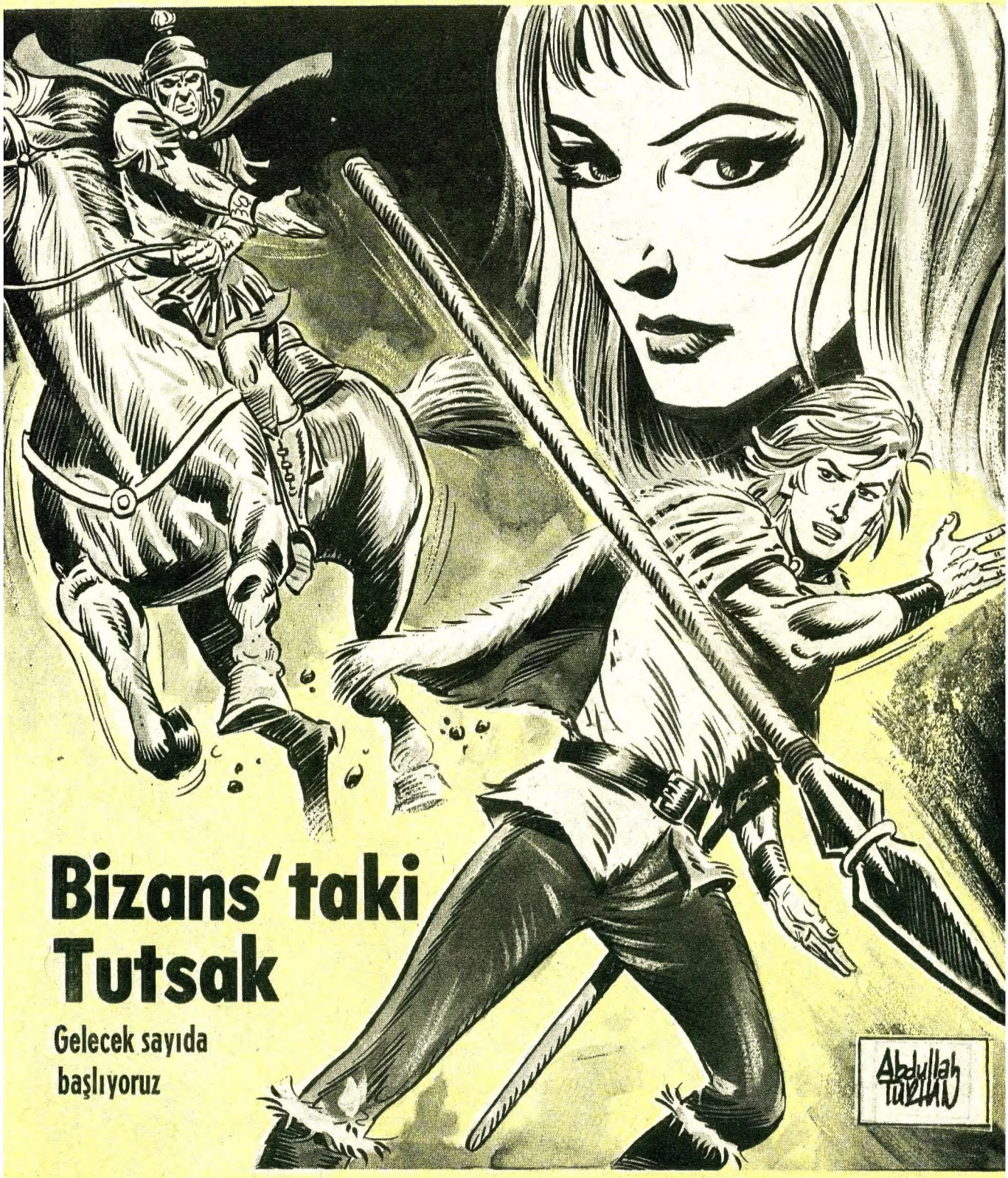

Bizans'taki Tutsak

Gelecek sayıda başlıyoruz

UZUN KILIÇLI KAHRAMAN'ın

Yeni serüveni

TUTSAK

Bugün başladık

Genç adam delice bir hızla dolu dizgin hedefine yaklaşıyordu. Biraz sonra istediği hedefe ulaşacaktı...

Beyaz yeleli at sahibinin acelesini anlamışçasına rüzgâr gibi yutuyordu mesafeleri.

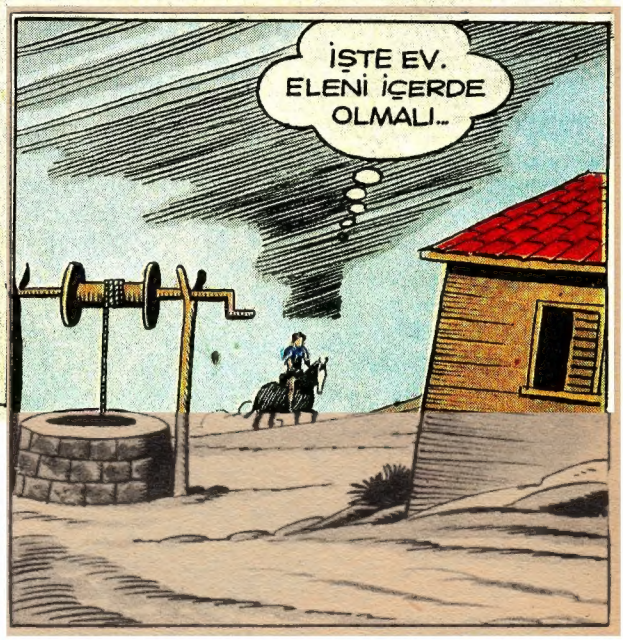
İŞTE EV. ELENİ İÇERDE OLMALI..

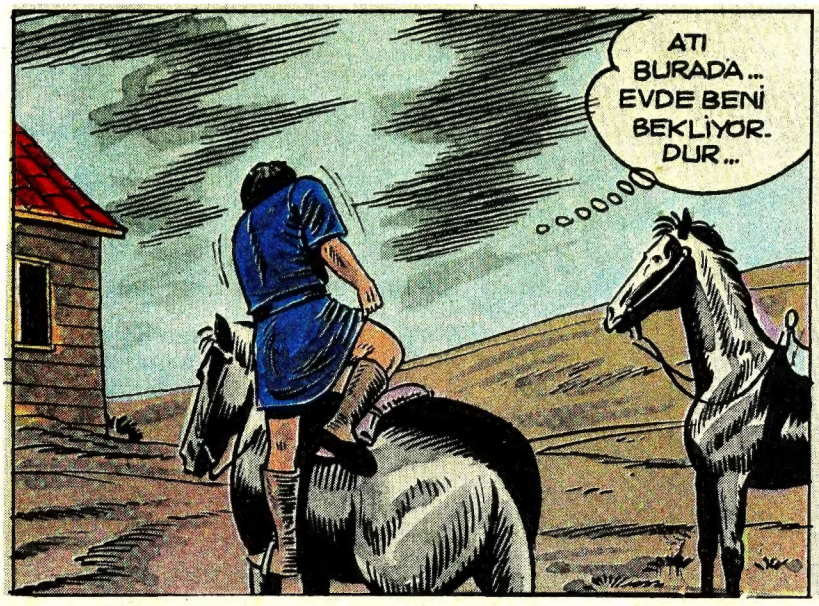
ATI BURADA... EVDE BENİ BEKLİYOR. DUR...

Delikanlı atından inip açık duran kapıya koştu.
ELENİ!

Fakat kulübenin içi bomboş...
TANRIM! HER TARAF DARMADAĞINIK. BURADA NE OLMUŞ BÖYLE?!
ELENİ'NİN BURADA OLMASI GEREKİRDİ...

BENİMLE KAÇACAK CESARE. Tİ BULAMAMIŞ KENDİSİNDE... FAKAT DIŞARIDA-Kİ ATONUN ATI...

Endişe ile çevresine bakındı. Sonra hızla kulübeden dışarı fırladı...
YERDE BİR TAKIM LEKELER VAR... KAN LEKESİNE BENZİYOR...

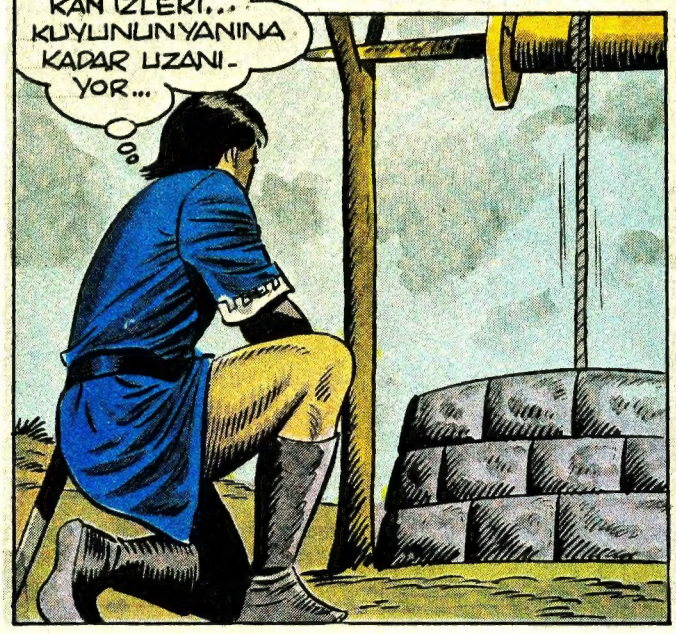
KAN İZLERİ... KUYUNUN YANINA KADAR UZANIYOR...

Alnında boncuk boncuk terler birikmişti. Aklına gelen kötü şeylerle ürperdi...
TANRIM! YOKSA?..
Abdullah Turhan

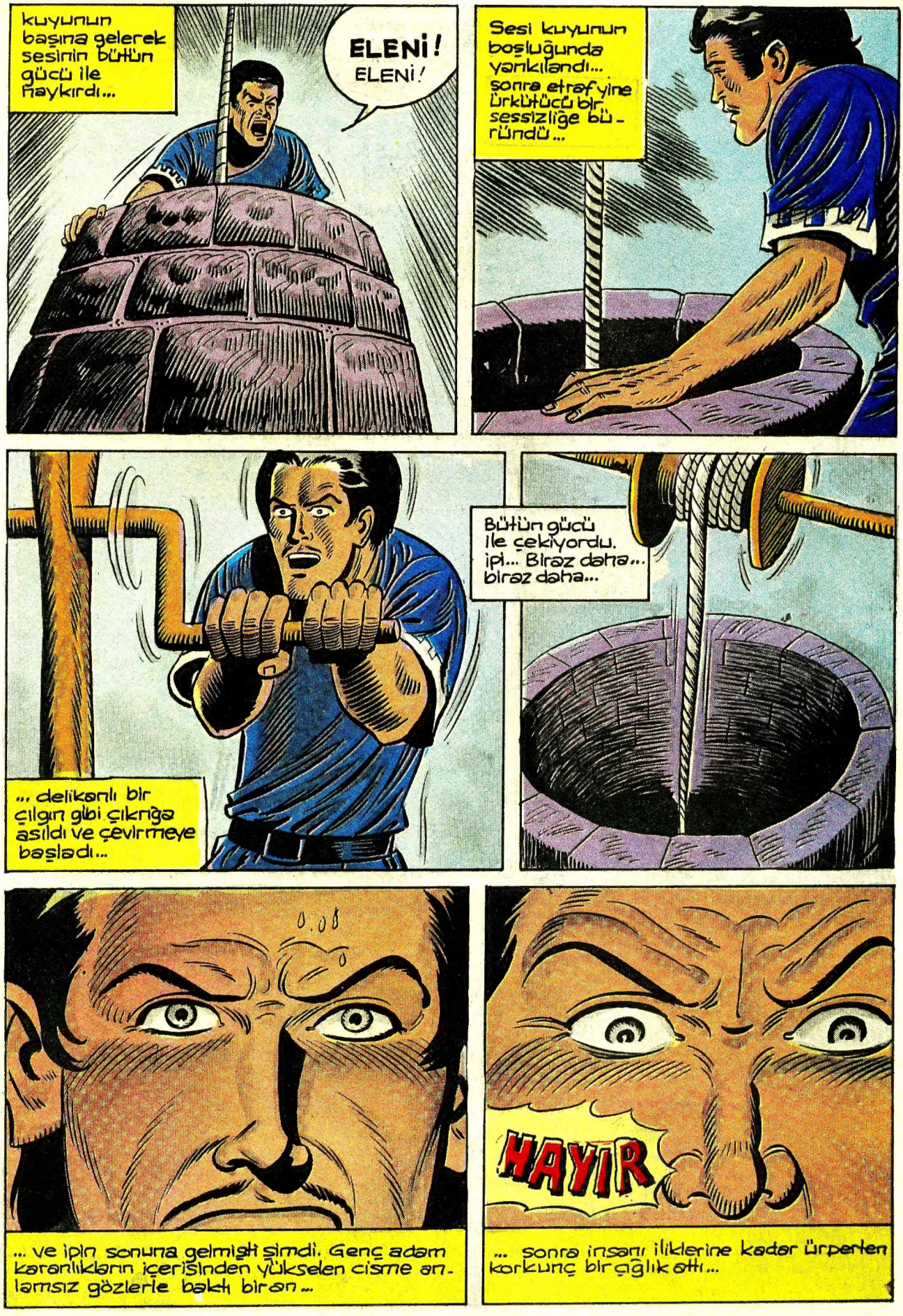
kuyunun başına gelerek sesinin bütün gücü ile haykırdı...
ELENİ!
ELENİ!
Sesi kuyunun boşluğunda yankılandı... sonra etrafına ürkütücü bir sessizliğe büründü...
... delikanlı bir çılgın gibi çıkrığa asıldı ve çevirmeye başladı...
Bütün gücü ile çekiyordu. ipi... Biraz daha... biraz daha...
... ve ipin sonuna gelmişti şimdi. Genç adam karanlıkların içerisinden yükselen cisme anlamsız gözlerle baktı biran...
HAYIR
... sonra insanı iliklerine kadar ürperten korkunç bir çığlık attı...

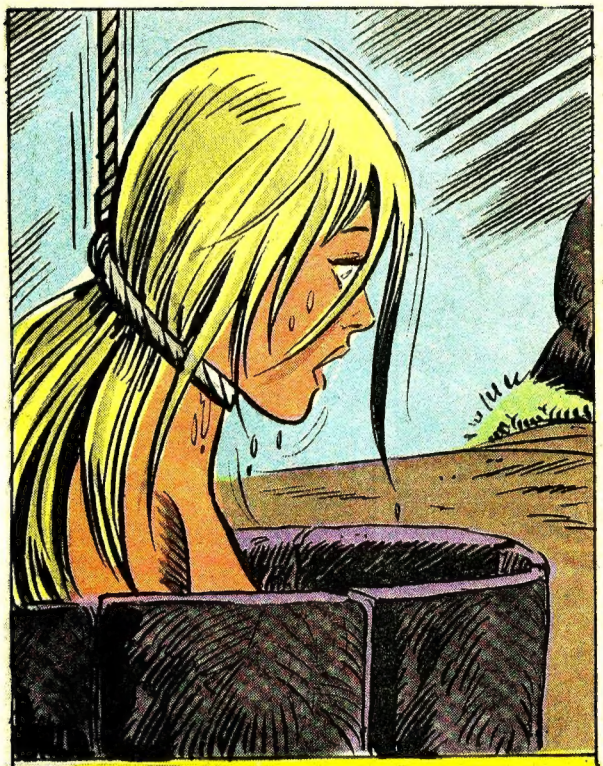

Uzun kirpikli, yemyeşil gözleri yuvalarından fırlamış, sarı saçlarından süzülen sularla ELENİ'dı kuyudan çektiği. Çıkrığın ipi boynuna sımsıkı dolanmıştı.

Çılgına dönmüş genç adam, sevdiği kızın cansız vücudu kolları arasında, sayıklar gibi konuşuyordu...

Delicesine sevdiği kıza sarılmış, ümitsiz, çaresiz hıçkırarak ağlıyordu. Birden iğrenç bir ses duyuldu...

Delikanlı başını sesin geldiği yöne çevirince...

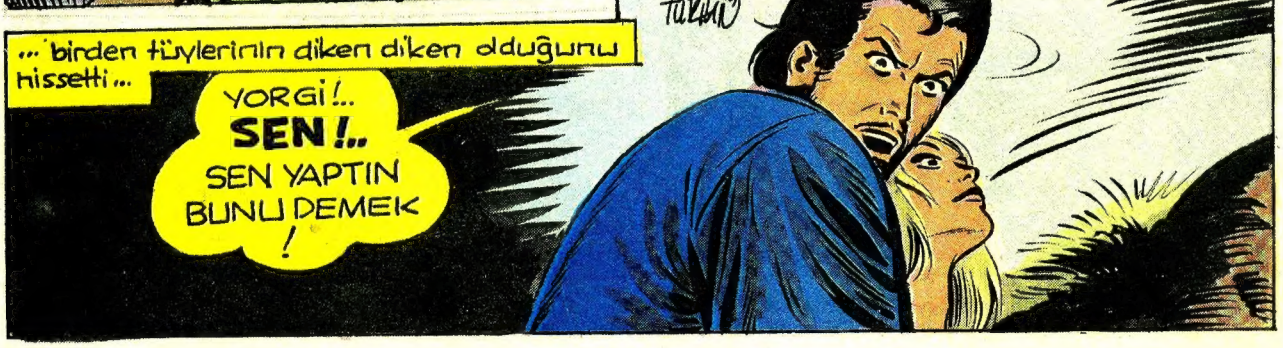

... birden tüylerinin diken diken olduğunu hissetti...

Atlı dörtadam, dudaklarında iğrenç tebessümlerle yarattıkları vahşet tablosunu seyrediyorlardı...
EVET SEVGİLİ DOSTUM ANTON... ELENİ BU HALE BEN SOKTUM...
ŞEYTANIN DÖLÜ... UĞURSUZ KÖPEK... NE İSTEDİN ONDAN?
Genç adam bir şimşek hızı ile kılıcını çekerek ayağa kalktı... nefret ve öfkenin boğuklaştırdığı sesi ile haykırdı...
ALÇAK KÖPEK. GEBERTECEĞİM SENİ!..
NE SANDIN YA LAPACI!? BÖYLE BİR KIZI SANA MI BIRAKACAKTIM YANİ?

Aynı anda, Yorgi ve diğerleri de kılıçlarını çekerek atlarından atladılar. Bire karşı dört kişiydiler...
ÇOK BAĞIRMA ANTON... ELENİ'Yİ UYANDIRACAKSIN!
TANRI AŞKINA KUDUZ BİR İT GİBİ GEBERTECEĞİM SENİ!

Anton, kılıcı havada daireler çizerek saldırırken haykırdı...

KAHPELER, IRZ DÜŞMANI HERGELELER!
Bileğinin, kolunun bütün gücü ile savuruyordu. kılıcını... sevdiği kızın intikamını almadan ölmemeye kararlıydı...

Yorgi döğüşün, çok geçmeden kendi lehlerine sonuçlanacağını biliyordu. Gözlerinde iğrenç parıltılarla Anton'a bakarak, korkunç, garip bir kahkaha attı.
YAVUKLUNDA BUNA BENZER LÂFLAR EDİYORDU... SON ANDA BİLE YÜZÜME TÜKÜRDÜ KALTAK!

ONA YAPTIKLARIN İÇİN SENİ PARÇALAYACAĞIM KÖPEK SOYU!..

Aynı anda yandan, diğer adamın savurduğu kılıcı karşıladı ve var gücü ile kılıcını adamın karnına sok-tu.
AH!
GEBER!

Adam garip inilti̇ler çıkararak dizleri üze-rine çöktü. Ağzından kan boşandı ve yere yıkıldı...

Saldıranlar bir an durakladılar, sonra adam çığlerinin bütün kuvveti ile haykırdı.
DİMİTRİ!
... ve başı ile yerde yatan kızı işaret etti...

... ve kılıcını, daha önce hunharca öldür-dükleri kızın karnına birkaç defa sokup çıkardı...

Aynı anda Dimitri şimşek gibi atıldı...

Anton insanı iliklerine kadar ürperten bir çığlık attı. Ve bir çılgın gibi adamın üzerine fırladı.
ŞEYTANIN SOYU! NAMERT KÖPEK!
Aynı anda adam çevik bir hareketle kenara çekilerek kılıcını sapladı. Delikanlı olduğu yerde sendeledi.
Düşmemek için büyük bir gayret sarfediyordu... Sonra yavaş yavaş kılıcının kabzasını tutan parmaklarını gevşedi.
Bir ümitsizlik ifadesi belirdi yüzünde... Ve sırtüstü yere yığıldı...
Abdullah Tülümü
Dimitri pis pis sırıtarak yerdeyatan delikanlıya bakıp...
ŞİMDİ ONU KILIÇIMLA PARÇA PARÇA EDECEĞİM!

Kılıcını kaldırdı... yerde yatan delikanlıya tam saplamak üzere idi ki...
GEBER!
DUR
DUR DİMİTRİ! HEMEN ÖLDÜRMEYELİM ONU!..
YAVAŞ YAVAŞ...
...ve tekrar yere yığıldı... Derin derin soluyordu...
Antori son bir gayretle doğrulmak istedi...
NE DURUYORSUN! BİR AN ÖNCE ÖLDÜR BENİ!
O KADAR DA MI ERKEK DEĞİLSİN?
YAVAŞ YAVAŞ ÖLECEKSİN! YAVUKLUN SENİ BANA TERCİH ETTİ... BEN DE SENİ GÜNEŞE BIRAKIYORUM...
HAH-HAH-HAH!

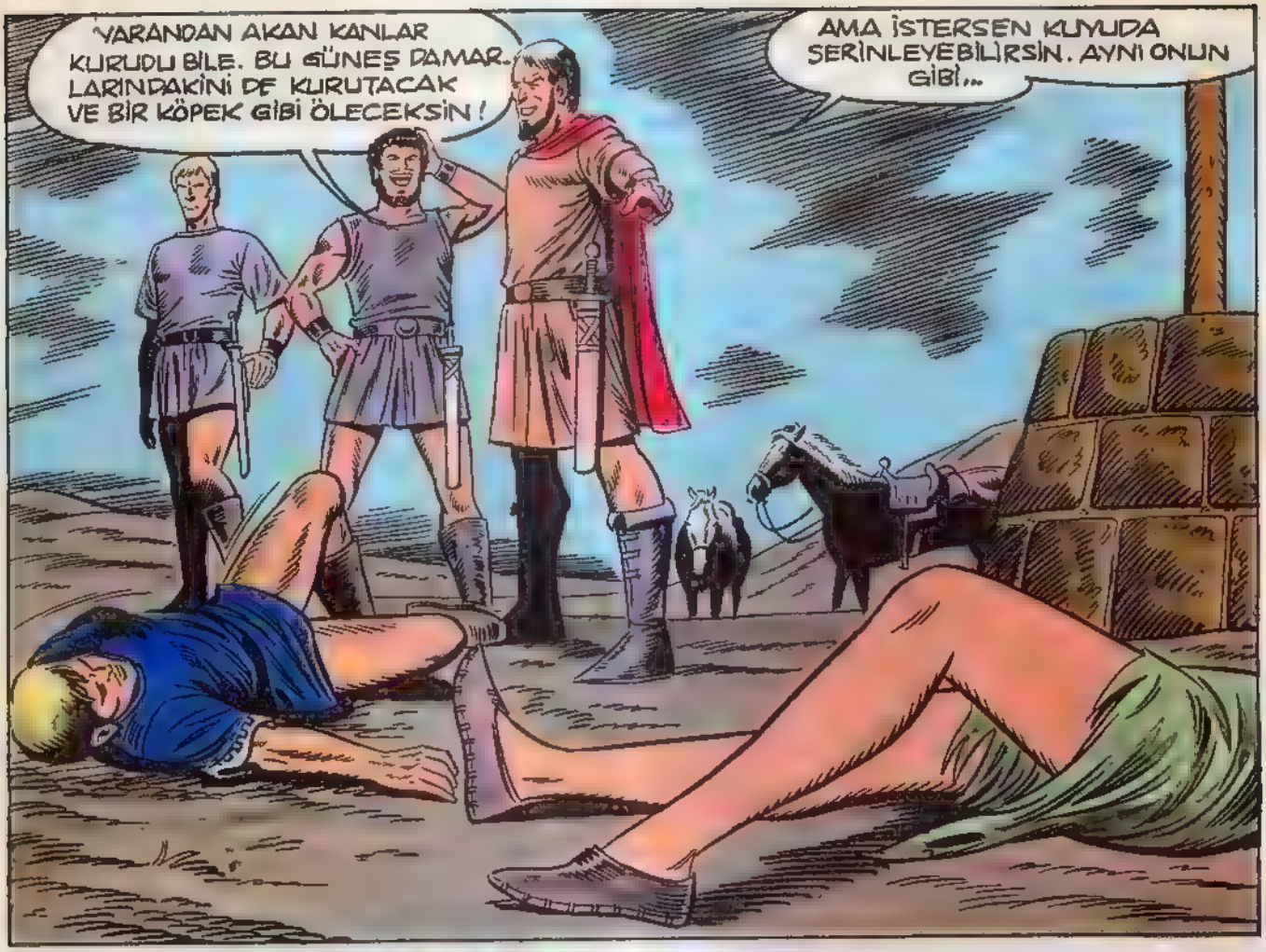

Gündüzün kavurucu sıcaklığı yerini, güneş batarken hafif bir serinliğe terketmişti. Hristo'nun meyhanesi yine ağzına kadar doluydu. Biri bağıra çağıra açık saçık şarkılar söylüyordu. Dipte bir masada, gençten biri bütün gürültülere kulaklarını tıkamış, tüm dikkatini yazmakta olduğu mektuba vermişti...

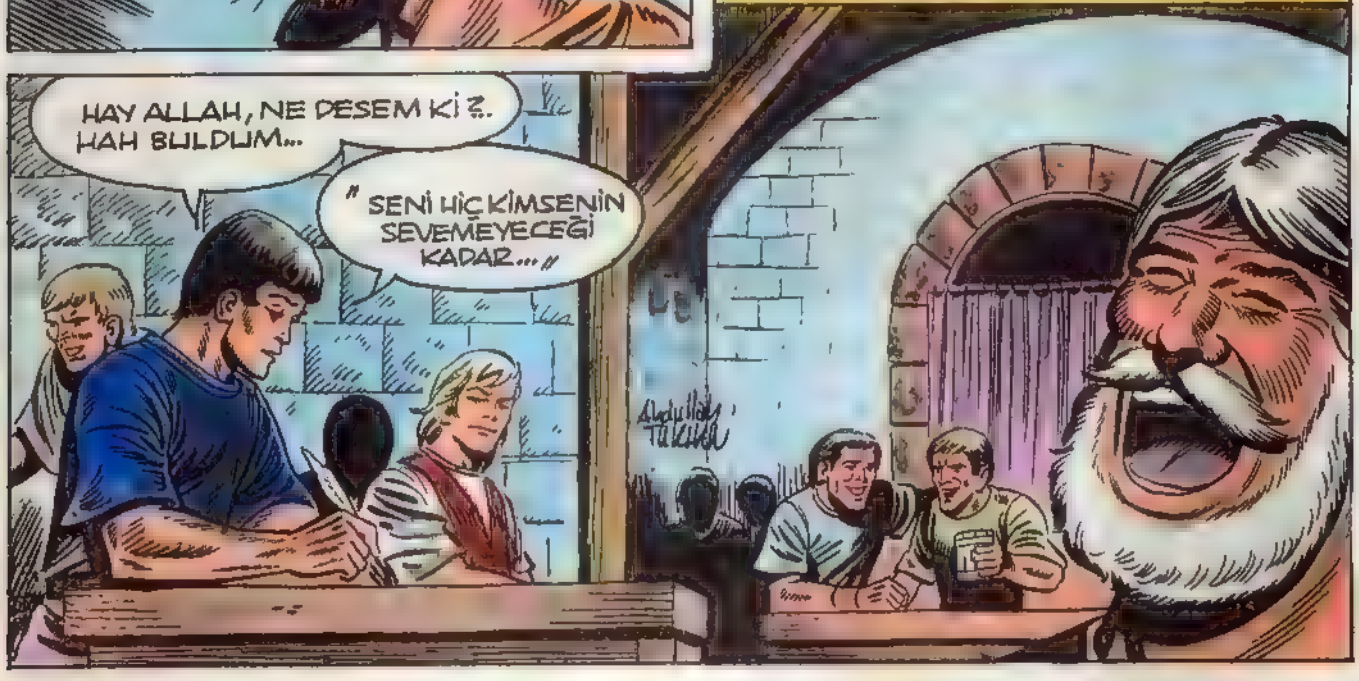

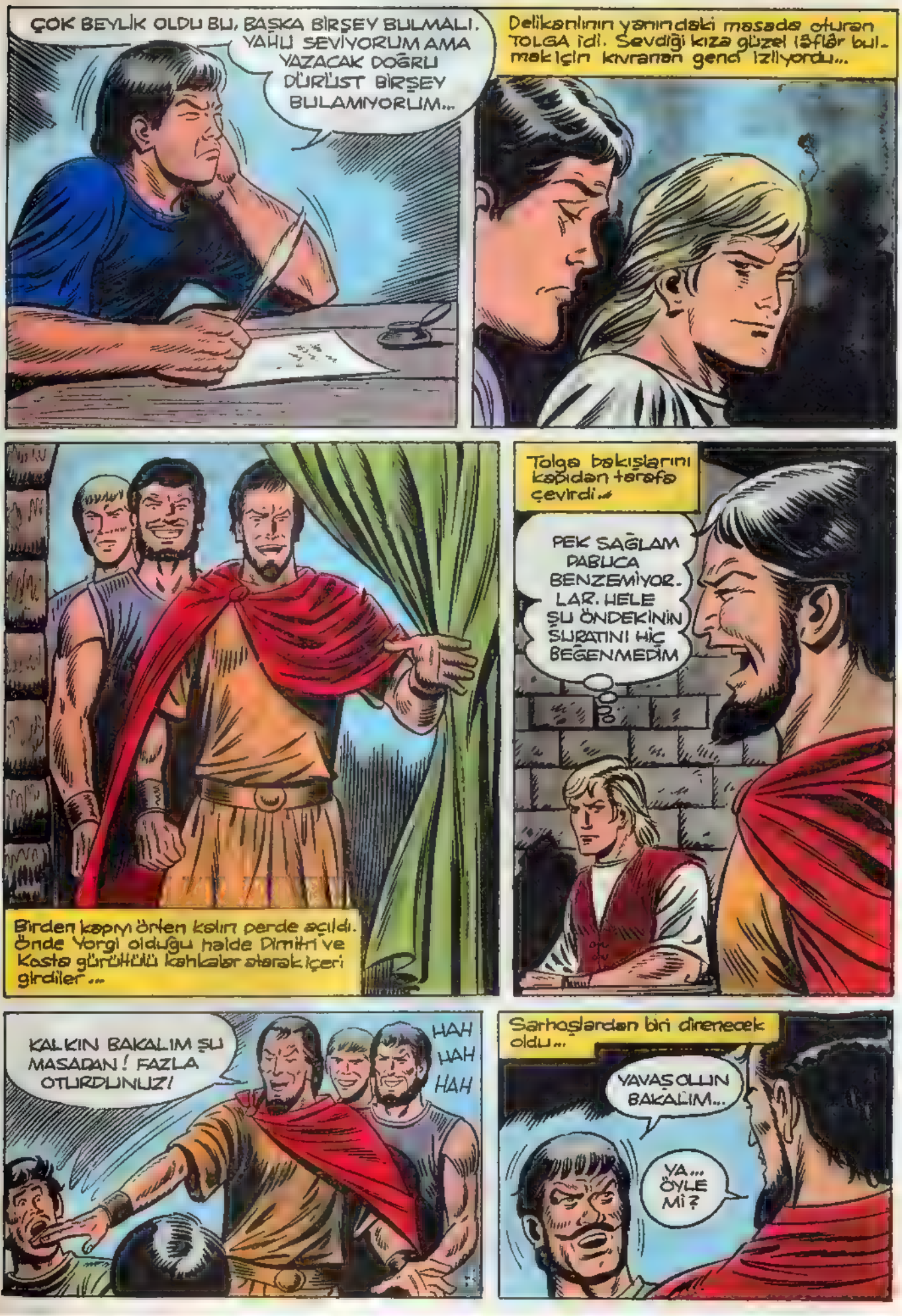
ÇOK BEYLİK OLDU BU, BAŞKA BİRŞEY BULMALI. YAHU SEVİYORUM AMA YAZACAK DOĞRU DÜRÜST BİRŞEY BULAMIYORUM...
Delikanlının yanındaki masada oturan TOLGA idi. Sevdiği kıza güzel sözler bulmak için kıvranan genci izliyordu...
Birden kapıyı örten kalın perde açıldı. Önde Yorgi olduğu halde Dimitri ve Kosta gürültülü kahkalar atarak içeri girdiler...
Tolga bakışlarını kapıdan tarafa çevirdi...
PEK SAĞLAM PABUCA BENZEMİYOR. LAR. HELE ŞU ÖNDEKİNİN SURATINI HİÇ BEĞENMEDİM
KALKIN BAKALIM ŞU MASADAN! FAZLA OTURDUNUZ!
HAH HAH HAH
Sarhoşlardan biri direnecek oldu...
YAVAŞ OLUN BAKALIM...
YA... ÖYLE Mİ?

Yorgi sarhoş adamın suratına kuvvetli bir taban indirdi...
AL! BU YEDİKLERİNDEN SONRA İYİ GELİR. HAZMETTİRİR!
TAHMİN ETTİĞİM GİBİ. DUYGUSUZ, YABANİ, KARANLIK TİPLER BUNLAR! BEKLİYELİM BAKALIM...
HRİSTO! ÇABUK İÇKİ VER BİZE!
Biraz sonra Hristo içkileri getirmişti. Fakat Yorgi meyhanecinin yakasına yapıştı.
BİR TESTİ İLE ÜÇ KUPA DEĞİL UYUZ HERİF! ÜÇ TESTİ İLE ÜÇ KUPA GETİR!

Tolga huzursuz kıpırdandı yerinde. Bu adamları hiç sevmemişti. Garip bir his vardı içinde...
BUNLAR İNSANIN BAŞINA BELADAN BAŞKA BİRŞEY GETİRMEZLER!
NE DERSİN ? YORGUZ BİRAZ DA ONA GÖNDERELİM Mİ? YANIYORDUR ŞİMDİ SUSUZ. LUKTAN
GÜNEŞ KANI KURUTMUŞTUR ŞİMDİ.
YAZIK!.. KEŞKE ELELE TUTUŞTURSAYDIK ONLARI...
HAH HAH HAH
İĞRENÇ BİR OLAYDAN HENÜZ ÇIKMIŞ OLMALI BU ALBİZİN DÖLLERİ...
KIZ SANA TÜKÜR. DÜĞÜ ZAMAN HALİNİ BİR GÖRMELİYDİN.
TÜKÜRDÜ YA!.. TÜKÜRDÜ KAHPE! AMA KUYUNUN DİBİNİ BOYLADI...
Neden sonra Dimitri masaya dayanıp ayağa kalktı...
TEMİZ HAVAYA ÇIKACAĞIM BİRAZ!
NE O? KUDUZ DİMİTRİ. Yİ ŞARAP MI ÇARPTI YOKSA?

Dimitri cevap vermeden sendeleyerek masalarnarasından ilerlemeye başladı. Tam, hala etrafında olup bitenlerden habersiz, kendisini yazmakta olduğu mektuba vermiş delikanlının yanına gelmişti ki...
?
...Tökezlenerek masaya abandı. Aynı zamanda elindeki şarap kupası devrildi ve delikanlının önündeki kağıt, üzerine dökülen şarapla sırılsıklam oldu...
HEY!
NE YAPTIN SERSEM!
BANA MI DEDİN?
SANA DEDİM YA, KOCA AYI!
Tolga bir delikanlıya bir Dimitri'ye baktı...
ADAM GENCİ SİNEK GİBİ EZECEK

Delikanlı, bir süre inanamıyan gözlerle şarabın dağıttığı yazılara baktı... Sonra gözlerini karşısında yalpalayan Dimitri'ye dikti...
NE YAPTIN BE!.. BİR DAHA BÖYLE GÜZEL MEKTUBU NASIL YAZARIM BEN!
BANA MI DEDİN ?
EVET!
SANA DEDİM YA, KOCA AYI!..
Ayrı anda delikanlının suratına balyoz gibi bir yumruk indi...
GÜM!
Tolga, bir delikanlıya bir Dimitriye baktı. Dimitrinin zavallı genci bir sinek gibi ezeceğini anlamak için kâhin olmak gerekmiyordu...
Abdullah Turanlı

Yorgi ve Kosta yerlerinden kalkmaya gerek bile duymamışlar, dudaklarındaki iğrenç tebessümle Dimitri'ye delikanlıyı izliyorlardı. Dimitri bir defa daha yumruğunu kaldırdı, ve olanca gücü ile indirdi.
Fakat o da ne... Ne olmuştu böyle?.. Yumruğunu çocuğun yüzüne yakın bir yerde bir başka el tarafından kesilmişti aniden...
Eli inanılmaz güçteki parmaklar arasında eziliyordu...

Elin sahibi yavaş yavaş doğru lerken Dimitri üzerinde çöküyor... çöküyordu. Mütbiş bir acı ile yüzünü buruşturdu.
Tolga alev saçan gözlerini Dimitriye dikmişti...
ASIL SENİN BİRAZ ISLATILMAYA İHTİYACIN VAR ÇORBACI...
... ve boşta kalan eli ile, iyice dizle. rinin üzerinde çökmüş olan Dimitri. ye mütbiş bir yumruk savurdu... Adam kırılan dişlerinden kanlar boşanarak boş bir çuval gibi yere yığıldı...
GÜM!
HEY YABANCI!.. BU YAPTIKLARIN PAHALIYA MAL OLACAK SANA!
SENİ ŞİŞLEYE. CEĞİZ !..

GELİN BAKALIM YABANİ DOMUZLAR! GELİN DE BİRAZ OYNAŞALIM!..
Tolga kılıcını çekip Yorgi ile Kosta'nın karşısına geçti..
Handaki müşteriler büyük bir merakve heyecan içinde olayı izlemekteydiler..
YABANCININ İŞİ BİTİKTİR!
YORGİ'YE BAK. NASIL DA SALDIRIYOR
Tolga kendisini yana atarak hamleyi savuş-turdu..
İŞTE GELİYORUM. KENDİNİ KOLLA YABANCI! BU SANA İLK DERSİM!..
.. ve çevik bir hareketle masanın üzerine sıçradı. Bu kez Kosta saldırıya geçmişti..
Fakat Tolga masadaki şarapteşti. Şine kuvvetli bir tekme atınca..

BUNU BEN IŞMARLIYORUM İÇ İÇEBİLDİĞİN KADAR...
Testi havada uçarak Kosta'nın yüzünde parçalandı...
AL! İŞTE SONUN
Yorgi tekrar hücuma geçmişti. Tolga aniden geri döndü...
...ve büyük bir öfke ile saldıran Yorgi'nin üzerinden atlayarak...
... arkasına geçti. Kılıcını adamın sırtına sokup çekti...

Yorgi olduğu yerde döndü. Yüzü çektiği acıdan tanınmaz hale gelmiş, alnında boncuk boncuk terler birikmişti...

SENİ... SENİ DE ÖTEKİLERİN YANINA GÖNDERMEZSEM BANA DA YORGİ DEME. SİNLER!

Aynı anda şuratına yediği testinin tesirinden kurtulmuş olan Kosta saldırdı. Tolga kendisini son anda yana atarak savuşturdu. Ama kılıncı kolunu sıyırmıştı...

Yorgi bir sevinç çığlığı atarak...

İŞİN BİTİK YABANCI!...

Tolga şimşek gibi dönerek kılıcını ileri uzattı...

Kosta, karnını delen kılıca inanmaz gözlerle baktı...

GÜM!

Bakışları buğulandı... hırıltılı sesler çıkararak yere yuvarlandı...

Dimitri yavaş yavaş kendine gelmiş ve dizleri üzerine doğrularak kılıcını çekmişti...
SENİ GEBERTECEĞİM!..
Ayağa kalkmak üzere idi ki, Tolga topukları üzerinde döndü ve adamın suratına müthiş bir tekme savurdu.
AGGGHH!
Meyhanedekiler, böyle bir olaya karışmamanın kendi canları için daha faydalı olacağını düşünerek birer ikişer kaçışıyorlardı...
Meyhaneci korku ile bir köşeye büzülmüştü. Ama tanımadığı bu korkusuz gencin onları tepelemesini canı gönülden arzuluyordu...

Şimdi sadece Tolga ile Yorgi kalmışlardı. Yorgi büyük bir hışımla tekrar saldırdı...

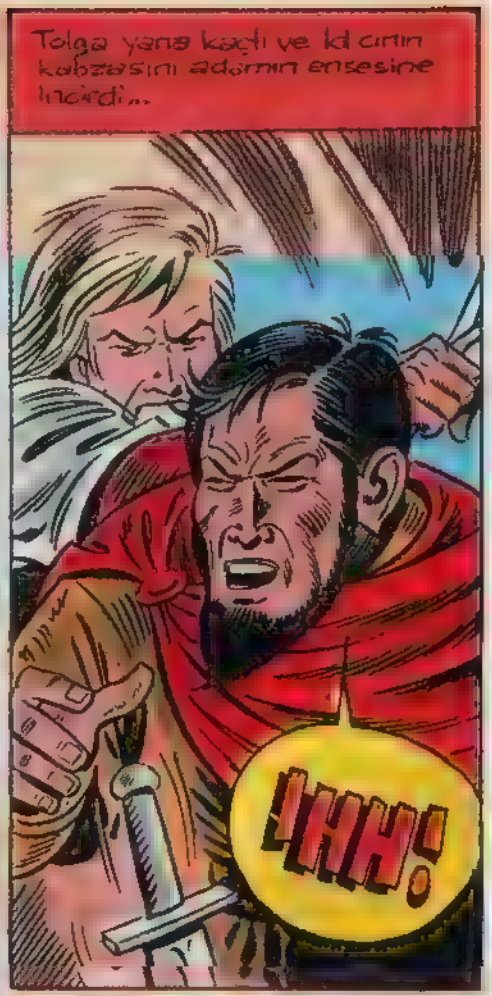
Tolga yana kaçtı ve kılıcının kabzasını adamın ensesine indirdi...
HH!

Yorgi'nin kılıcı elinden fırlamış, yandaki mezarın yanına düşmüştü...
MERAK ETME AYI YAVRUSU EŞİT ŞARTLARLA DÖĞÜŞECEĞİZ!

...ve yerdeki kılıcı ayağı ile Yorgi'nin yanına itti.
AL KILICINI YERDEN
BİR AYI KADAR SAĞLAM VE DAYANIKLI. ÜSTELİK KİNCİ VE GADDAR

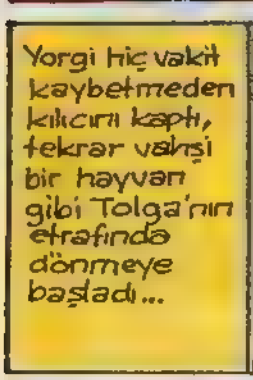
Yorgi hiç vakit kaybetmeden kılıcını kaptı, tekrar vahşi bir hayvan gibi Tolga'nın etrafında dönmeye başladı...

Aynı anda gür bir ses duyuldu... Her ikisi de kapıdan yana baktı. Yorgi'nin yüzünde belli belirsiz bir korku ifadesi belirmişti...

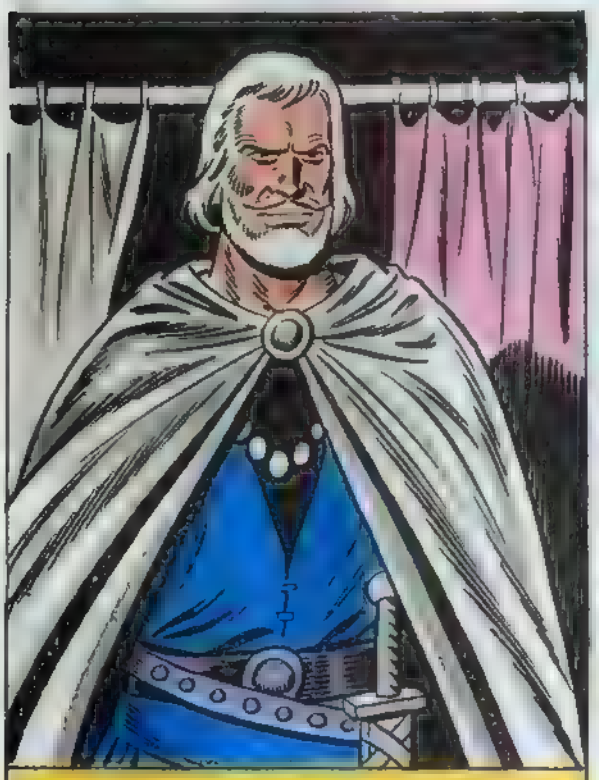

Bağıran sesin sahibi pelerinli, uzun boylu, beyaz sakallı bir adamdı. İleri doğru birkaç adım attı...

Talga bir adama, bir de Yorgi'ye baktı. Yorgi bu adamı tanıyor ve ondan çekiniyor diye düşündü...

Bu esnada Dimitri yerden doğrulup kapıya doğru seğirtti, gözlerinde büyük bir korkunun belirtileri açıkça okunuyordu...
EN İYİSİ BURADAN SIVIŞMAK...
Pelerinli adam Yorgi'ye dik dik bakınca...
...Yorgi başını önüne eğip meyhanenin kapısına doğru ilerleyip hani terketti...
Şimdi meyhanede çıt bile çıkmıyordu. Tolga gözlerini pelerinli adamdan ayırmıyordu.
NÜFUSLU BİR KİŞİ OLDUĞU BESBELLİ... AMA NEYİN NESİ ACABA?
Sessizliği pelerinli adam bozdu.
DÖVÜŞÜ SEVİYORSUN GALİBA?..

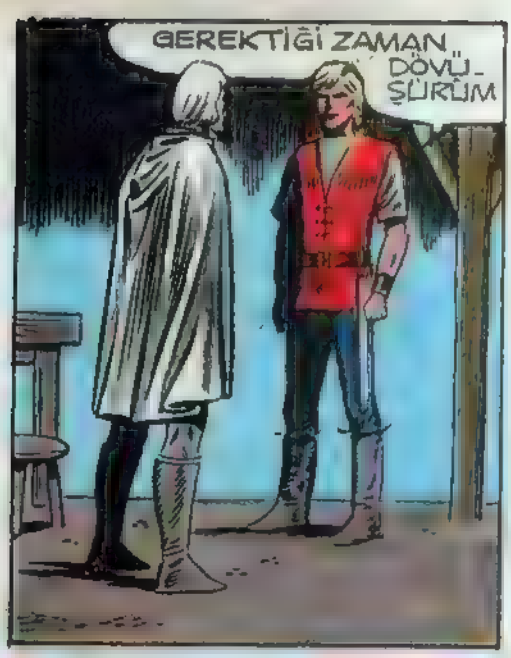
GEREKTİĞİ ZAMAN DÖVÜŞÜRÜM

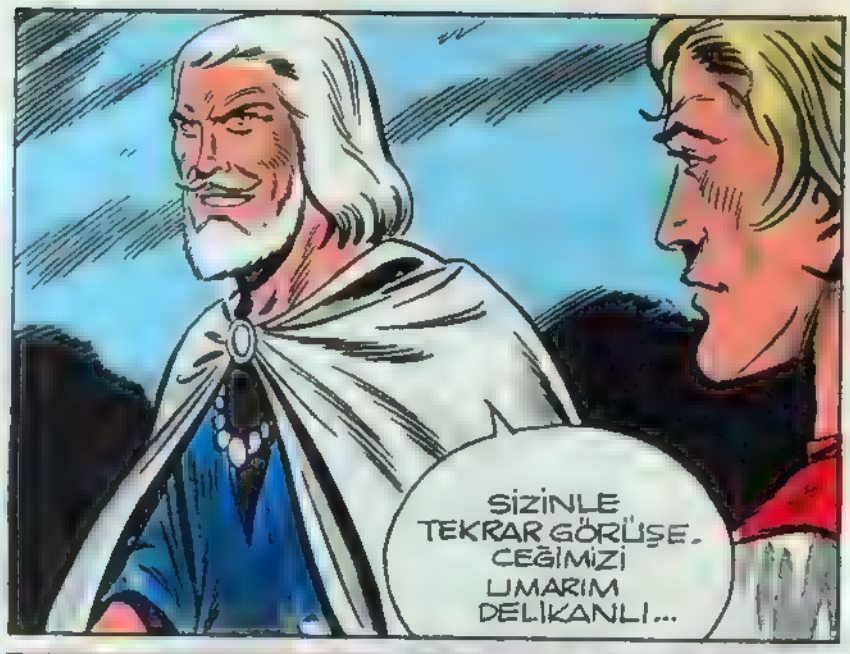
SİZİNLE TEKRAR GÖRÜŞECEĞİMİZİ UMARIM DELİKANLI...

Tolga adamın arkasından uzun uzun baktı...
BANA DA ÖYLE GELİYOR. TEKRAR GÖRÜŞECEĞİZ...

HEY... MEYHANECİ...

Hristo hiç beklemeden çabuk adımlarla seyirtti. Saygı ve hayranlık dolu bir sesle...
BUYUR YİĞİDİM
BU HERİFLERİ DAHA ÖNCE GÖRMÜŞMÜYDÜN BURALARDA Z..

BU SABAH ERKEN VAKİT GELMİŞLERDİ... AMA O ZAMAN BÖYLE GÜRÜLTÜCÜ DEĞİLLERDİ... TAM TERSİNE SİNİRLİ, TEDİRGİN BİR HALLERİ VARDI...

SONRA?
BİR ARA İÇLERİNDEN BİRİ "ONA ÖYLE BİR DERS VERECEĞİM Kİ" DİYE HOMURDANDI...
ARKALARINDAN BAKTIĞIMDA KUZEYE DOĞRU DOLU DİZGİN YOL ALDIKLARINI GÖRDÜM...
O YÖNDE BİR HAN, YA DA BİR KÖY VAR MI?
HAN YOK... YALNIZ İKİ ÜÇ EVLİK TERKEDİLMİŞ BİR KÖY VAR...
BİR KÖY VAR DEMEK... PEKİ ORADA BİR KUYU OLUP OLMADIĞINI DA SÖYLEYE BİLİR MİSİN?
VAR... KÖY ÇOK SAPA BİR YERDE OLDUĞUNDAN HİÇ KİMSE BİLMEZ ORAYI...
Tolga hemen ayağa kalktı...
SAĞOL MEYHANECİ
BİR DOSTUM GELİP BENİ ARAYABİLİR. ONA PEŞİMDEN GELMESİNİ İSTEMEDİĞİMİ SÖYLERSİN...
OLUR YİĞİDİM...

Tolga dışarıya çıktı. Birazdan doludizgin koşan bir atın nal sesleri duyuldu. Ve sesler gecenin karanlığında giftikçe yerini sessizliğe terketti...

At, Tolga'nın her topuklayışında yeni bir gayretle ileri fırlıyor, alaca karanlıkta fırtına gibi yol alıyordu...

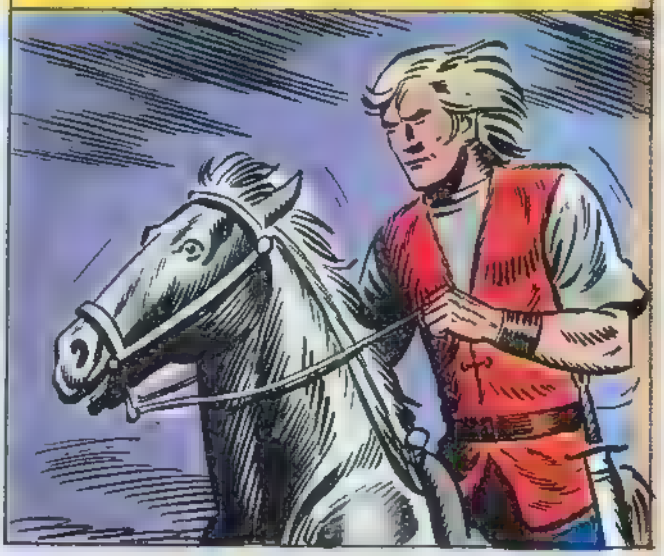

Bir tepenin üstünde Tolga atının dizginlerine olanca gücüyle asıldı. Şeytan, derin derin soluyarak durdu. Tolga, aşağısında uzanan yola baktı. Yol ay ışığında sessizce akıp giden bir dere gibi idi.

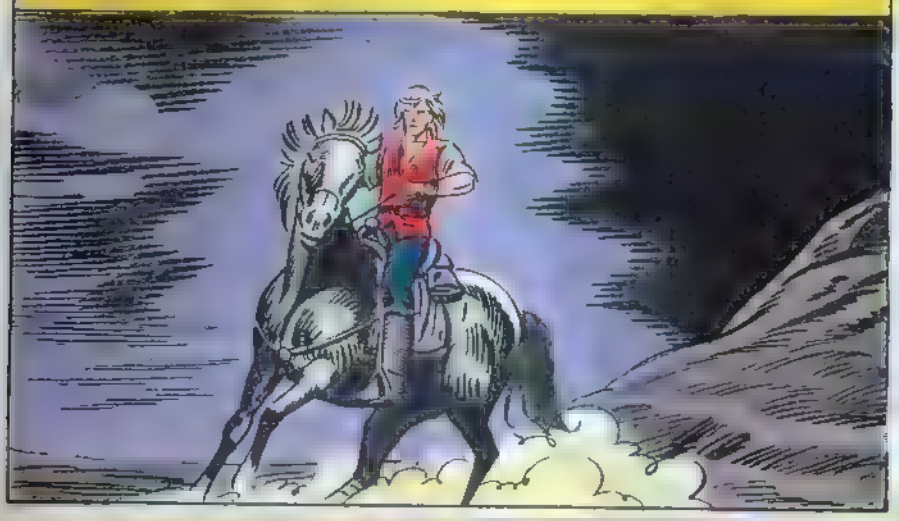

DAHA EPEY YOLUMUZ VAR..

... uçarcasına ilerliyorlardı

Aklına gelen kötü ihtimallerle dişlerini sıktı. Yüzü öfke ile gerilmişti...

Yolun ikiye ayrıldığı bir yerde atının dizginlerine tekrar asıldı. Atları inerek yerdeki izlere baktı...

NAL İZLERİ BU TARAFA GİDİYOR HEDEFE YAKLAŞTIM GALİBA...

Tekrar atına atladı, aynı sürətlə məsafələri yutarcasına yoluna devam etti. Biraz sonra ilerde, ay ışığının aydınlattığı kilübeyi gördü...

Sonra gözlü ilerdeki kuyuya ilişti...

KUYUNUN YANINDA BELLİ BELİRSİZ KARALTILAR VAR...

Atından inip oraya yöneldi...

Hristo'nun meyhanesinde bir süre önceki patırtı gürültüden sonra derin bir sessizlik vardı şimdi. Kavgadan sonra tekstük müşteriler gelmiş, fakat ortalığın perişan halini görünce, o geceyi içkisiz geçirmeyi daha akıla yatkın bularak geri dönmüşlerdi. Hristo etrafı düzeltirken bir taraftan da homurdanıp duruyordu.

ALLAHIN CEZASI HERİFLER. PİS SARHOŞLAR! BAŞKA YERDE PATIRTI ÇIKARAMAZMIYDI HANIMI MAHVETTİNİZ... AMA YİNE DE TANRIYA ŞÜKÜRLER OLSUN. O DELİKANLI OLMASAYDI TAMAMDI İŞİMİZ...

NE GELDİYSE ŞU MEKTUPLARYÜZÜNDEN GELDİ BAŞIMA...

HAYDİ BAKALIM! KAPATIYORUZ ARTIK!

HEY SANA SÖYLÜYORUM AŞIK! ŞU MEKTUBUNU GİT DE BAŞKA YERDE TAMAMLA...

Delikanlı, yüzünde kurumuş kanlarla, hiç istifini bozmadan masada oturuyordu. Önün. deki boş kağıda eğilmiş, sevgilisine yazacağı güzel lâfları bulup çıkarmaya çalışıyordu. Meyhanecinin bağırdığını duymamışlı bile...

BANA BAK AŞIK!.. YAZDIKLARIN YETER! TANRI ADINA RİCA EDİYORUM SENDEN! ŞURACIĞA BİR DE "İYİ GECELER, İYİ UYKULAR SEVGİLİM» YAZ. KAĞIDINI BİR GÜZEL KATLA, SONRA HİÇ VAKİT GEÇİRMEDEN AÇIK HAVAYA AT KENDİNİ HAYDİ BAKALIM!..

İYİ GECELER HRİSTO!.. MEKTUBUMU BİTİRMEDEN KALKARSAM DÜNYANIN BÜTÜN LANETLERİ ÜSTÜME YAĞSIN!

Tam o sırada perde aralandı, içeri Bodak girdi...

NE OLUYOR YAHU? CİVARDA YENİ BİR MEYHA. NE Mİ AÇILDI?.. NİYE BÖMBOŞ BURASI?

Meyhaneci Bodak'a öfkeli gözlerle bakarak...

BİR SEN EKSİKTİN!.. KAPALIYIZ ANLAMIYOR. MUSUN! KAPALIYIZ!

NE AYIP ŞEY..! SİZE BÜTÜN NEZAKETİMLE SUAL SORUYORUM. KAR. ŞILIĞINDA AZARLANIYO. RUM. ÇOK KIRILDIM VE ALINDIM BAY MEYHANECİ. ADETA EFKÂRLANDIM. KEDERİMİ İÇKİ İLE DAĞI. TACAĞIM. LÜTFEN BANA BİR KUPA ŞARAP GETİRİN...

Meyhaneci bir Bodak'a, bir aşık'a bakıh. Ağlamadı olmuştu. Bu iki inatçı keçi ile uğraşmak boşuna idi. Belki de başına yeni dertler açılabilirdi. Çaresizlik içinde omuzlarını şilkti ve dönerek uzaklaştı.
YOKSA KAVGA FALAN MI OLDU BURADA... KAVGA OLDUYSE NİYE OLDU? KİM KİMİNLE DÖVÜŞTÜ?..
Birazdan Hristo elinde şarapla geldi.
AZ ÖNCE BURADA KAVGA MI OLDU MEYHANECİ ?
ÇOK ZEKİSİN DOSTUM... DÜĞÜN, ŞENLİK VARDI BURADA...
Bodak, Tolga'yı tanıf ederek...
PEKİ BU ŞENLİĞE BÖYLE BİRİ DE KARIŞTI MI ?
HEM DE ! NASIL... O OLMASAYDI HALİM HARAPTI...
TÜH BENİM KOZALAK KAFAM ! YER YERİNDEN OYNUYOR VE BEN BİR DOMUZ YAVRUSU GİBİ UYUYORUM !..
PEKİ, SONRA NE OLDU ?
YİĞİT, O KÖPEK DÖLLERİNE DERSLERİNİ VERDİKTEN SONRA ATINA ATLADI VE KUZEYE DOĞRU UZAKLAŞTI...
Abdullah Turhan

GİDERKEN DE, ARKADAŞIM LİĞRARSA SAKIN PEŞİNDEN GELMESİN DİYE TEMBİH ETTİ...

HEY! NEREYE? GEL DE ANLAT NEDEN ÇIKTI BU KAVGA? KİM-LERLE DÖĞÜŞTÜ BENİM YİĞİT DOSTUM?

Meyhaneci derin bir iç çekti. Döndü, mektup yazmakta olan delikanlıyı işaret ederek...

YANINDAKİNE SOR. O ANLAT-SIN.

Bodalak başını az ilerde oturmakta olan genç adam-dan tarafa çevirdi...

OLUP BİTENİ ANLATABİLİR MİSİN BANA?

O GÜZEL BURNUNDAN ÖPECE-ĞİM...

EFENDİM?.

AY BÜTÜN HAŞMETİYLE IŞILDARKEN SU KENARINDA OTURACAĞIZ SENİNLE... SENİ KALBİMDE YAŞATTIĞIMA İNAN VE BANA BİRŞEY SORMA...

SORARIM BE! HEM DE NASIL SORARIM!.. ALAY MI EDİYORSUN SEN BENİMLE?!

Delikanlı birden dalıdığı hayâl âleminden uyanmışlı.

BİRŞEY Mİ DEDİNİZ?

ŞUNA BAK YAHU! BURNUMUN UCUNDAN ÖPECEKMİŞ... BENİMLE SU KENARINDA OTURACAKMIŞ. NE OLUYORUZ BE!?

BAĞIŞLAYIN... SEVGİLİME MEKTUP YAZIYORUM DA. GÜZEL LÂFLAR BULUP ÇIKARTMAYA ÇALIŞIYOR. DUM...

Delikanlı herşeyi Bodak'a uzun uzun anlatınca Bodak'ın içi rahatlamışlı. Neden sonra ..

ŞU YAZDIĞIN MEKTUP... ÖVÜNMEK GİBİ OLMASIN AMA SANA ÇOK FAYDAM DOKUNABİLİR...

SAHİ Mİ? ÇOK SEVİNDİM BUNA...

TECRÜBE MESELESİ... O KADAR ÇOK KADIN GİRDİ Kİ HAYATIMA... BİR KERESİNDE YAZDIĞIM ATEŞLİ MEKTUPLAR YÜZÜNDEN SEVGİLİLERİMDEN BİRİ EVLENMEK ÜZERE OLDUĞU ADAMI TERKEDEREK BİR BAŞKASINA VARMIŞTI...

NASIL YANİ? SİZE DEĞİL DE BİR BAŞKASINA MI KAÇTI?

BEN ÇOK UZAKTAYDIM CANIM... BURADA KIZA HAK VERMEK LÂZIM...

HELE BİR KIZ TANIMIŞTIM. ÖYLE GÜZEL DOKUNAKLI LÂFLAR SÖYLERDİM Kİ... DUYGULANIP KATILA KATILA GÜLERDİ... KIZLAR ÇOK DUYGULANDIKLARI ZAMAN KATILA KATILA GÜLERLER... MESELE ONLARI DUYGULANDIRACAK LÂFLARI BULMAKTA

SÖYLE BİRŞEY YAZABİLİRSİN... RUHUM DEĞİRMEN TAŞI OLARAK DÖNÜYOR. AKASYALAR MEYVALARINI DÖKÜYORLAR... AYIRMASIN FELEK BİZİ... ANNENE SELAM SÖYLE...

KIZLAR, ANNELERİNE SELAM SÖYLENİNCE ÇOK HOŞ OLURLAR..

Tam bu sırada dışarda bir at kişnemesi duyuldu.
BU KİŞNEME ŞEYTANIN KİŞNEMESİ DEĞİLSE NE OLAYIM
İHİHİİİ
At bir kere daha kişnedi. Kapının önündeki kalın perde aralandı. Bodak memnun memnun sırıtıp. Gelen Tolga'dı.
NERELERDESİN TOLGA?
BANA YARDIM ET BODAK
VAKİT HAYLİ GEÇ OLDU DELİKANLI ŞEN DE GİDİP YATSAN İYİ EDERSİN!
Bodak çabuk adımlarla kapıya doğru yöneldi. Tolga ile birlikte dışarı süzüldüler..
BU DA NESİ?
YARDIM ET DE HANA TAŞIYALIM ONU.
Bodak, Tolga'nın atının terkisinde bir çuval gibi uzanan adamı görmüştü..

Az sonra yaralı genci, hemdeki odalardan birine yatırdılar. Yarası tımar edildi. Delikanlı derinden soluyordu. Bir an gözlerini açar gibi oldu... Dudakları kıpırdandı...
ELENİ...
DUYDUN MU ELENİ DEDİ... TANIYOR MUSUN BU ELENİ'Yİ?

Tolga delikanlıya donuk gözlerle baktı. Bir keder bulutu geçti yüzünden...
TANIYORUM... GÜZEL, ÇOK GÜZEL BİR KIZ... ISSIZ, TERKEDİLMİŞ BİR KÖYDE TOPRAĞIN ALTINDA ŞİMDİ...

HAYDİ GİT YAT SEN DE... SABAH ERKENDEN KALKACAĞIZ.
BEN BU DELİKANLI İLE BERABER KALACAĞIM...

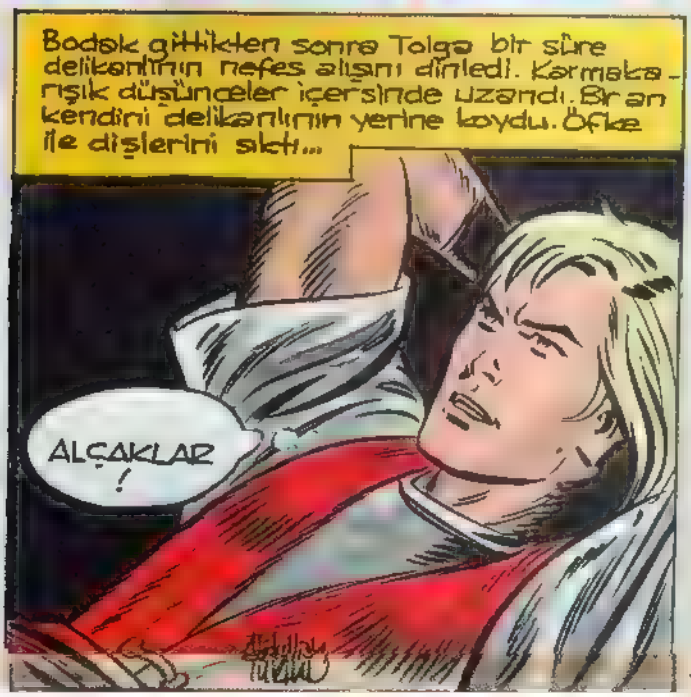
Bodoslak gittikten sonra Tolga bir süre delikanlının nefes alışını dinledi. Karmakarışık düşünceler içerisinde uzandı. Bir an kendini delikanlının yerine koydu. Öfke ile dişlerini sıktı...
ALÇAKLAR!

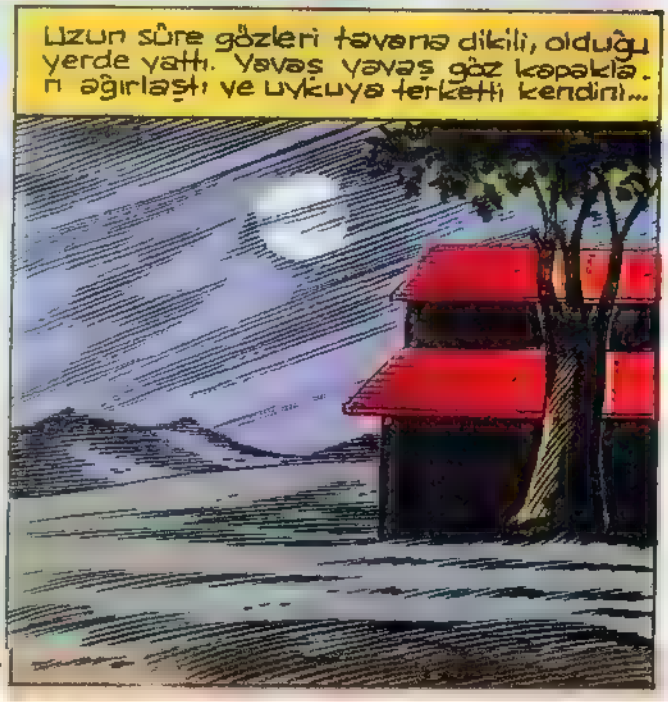
Uzun süre gözleri tavana dikili, olduğu yerde yattı. Yavaş yavaş göz kapakları ağırlaştı ve uykuya terketti kendini...

Geç vakit, bir gölge kedi gibi merdiveneri tırmandı. Aynı yavaşlıkla ilerledi...

... Bodak'ın yattığı odanın önünde durdu. En ufak bir ses çıkarmadan kapıyı aralədı ve içeri bakdı..

BU ODA DEĞİL.

Başka bir odanın önündeydi şimdi. Durdu dinledi ve eini kapıya uzattı. Aynı anda belindeki bıçağı kınından sıyırdı.

BURASI İŞTE!

... kapı yavaşça aralandı ve gölge içeriye süzüldü...

UYUYOR... TAM ZAMANI...

Delikanlının baş ucuna geldiği zaman elindeki bıçağı kaldırdı..

... Aynı anda çelik gibi bir el bileğine yapıştı.

KOLAY GELSİN GECE KUŞU

Her an tehlikede uyuyan Tolga anında delikanlının yardımına gelmişti. Kolunu adamın boynuna dolayarak kuvvetle bastırdı... Diğer eli meçhul ziyaretçinin bileğini bir mengene gibi sıkıyordu...

Adamın yüzü acı ile gerildi. Gevşeyen parmakları arasından bıçak kayarak yere düştü...

Tolga adamı sürükleyerek pencerenin önüne kadar getirdi. Bu, o ana kadar görmediği bir yüzdü...

KONUŞ YARASA SURATLI... YOKSA DİLİN UZAYIP YERE DÜŞENE KADAR SIKACAĞIM BOYNUNU...

Mosmor kesilen esrarengiz ziyaretçi güçlükle çıkarabildiği hıntıltılı bir sesle konuştu...

BIRAK! BIRAK BENİ! HERŞEYİ SÖYLEYECEĞİM!

Alnında terler biriken adam korku ve acıdan büyümüş gözlerle Tolga'ya bakıp uyuyan delikanlıyı işaret ederek...

ONU TANIMIYORUM... FAKAT ÖLDÜRMEK İÇİN EMİR ALDIM...

KİMDEN?

Abdullah Turhal

Adamın gözlerinden bu ismi açıklamaktan son derece korktuğu belliydi...

BİLMİYORUM TANIMADIĞIM BİRİ...

ANLAŞILDI. SANA DAHA NAZİK DAVRANMAK GEREKİYOR

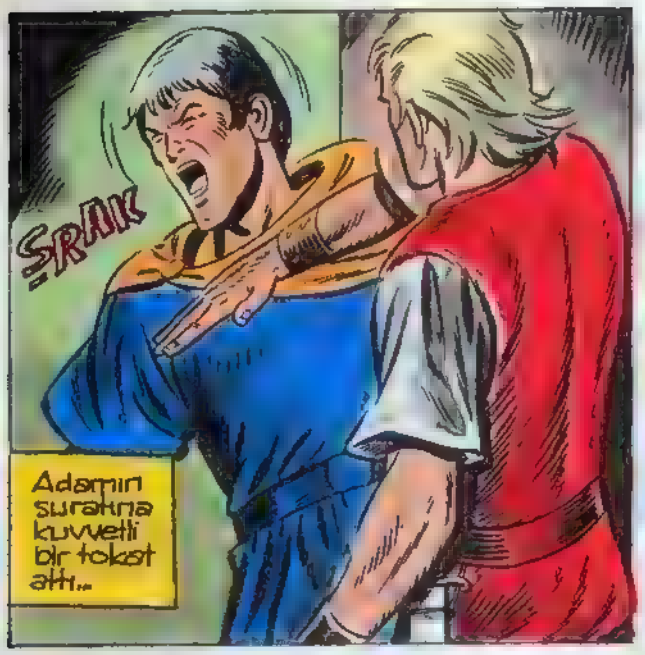
ŞRAK
Adamın suratına kuvvetli bir tokat attı...

Tolga yeniden vurmak üzere idi ki...
DUR... TANRI ADINA DUR... SÖYLEYECEĞİM...
...BANA EMRİ VEREN...

AGGHHH
Birden "VINN„ diye bir ses işitildi ve herşey bir anda oldu. Adamın ağzından korkunç bir feryat çıktı...

Uzun saplı bir bıçak ensesine gömülmüştü... Adam bir külçe gibi yere yığıldı...

Tolga pencereden baktığında karanlığın içinde süratle uzaklaşan bir gölge görebildi sadece...
BIÇAĞI ATAN ADAM... PEŞİNDEN GİTMEK FAYDASIZ...

DEMEK DELİKANLIYI ÖLDÜRMEK İÇİN İKİ KİŞİ GELMİŞLER... EMİR VEREN ADAMIN İSMİNİ SÖYLEMESİN DİYE DE ARKADAŞINI ÖLDÜRDÜ...

Bıçağı atan Dimitriden başkası değildi. Görevini tamamladıktan sonra kaçmayı başarmış, ve ertesi sabah durumu bildirmek üzere efendisinin köşküne gitmişti... Böbürlene böbürlene olayı anlatıyordu...
SON ANDA ENGEL OLMASAYDIM O YABANCIYA HER ŞEYİ ANLATACAKTI... AMA HER ZAMANKİ GİBİ BIÇAĞIMI BÜYÜK BİR USTALIKLA SAVURDUM...
ÖLDÜĞÜNDEN EMİN MİSİN?

EVET EFENDİM. GIK BİLE DEMEDEN GEBERDİ. ORADA KALIP BEKLEMEM ÇOK İYİ BİR FİKİRDİ...
BENİM DE ÇOK İYİ FİKİRLERİM VAR...

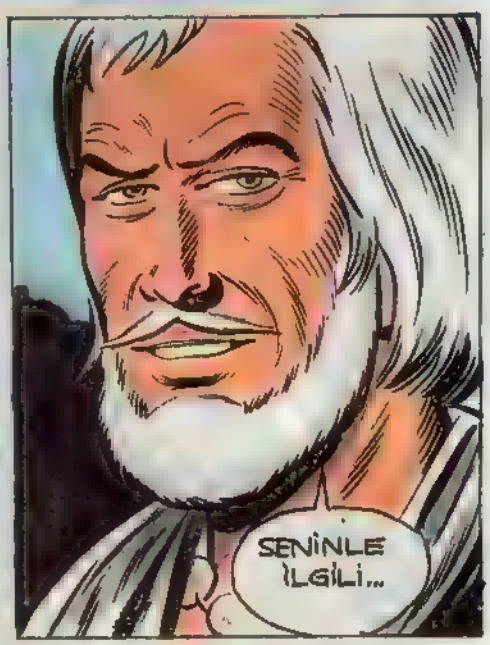
SENİNLE İLGİLİ...

BENİ MÜKAFATLANDIRACAK MUTLAKA...
YORGİ BÜYÜK BİR HATA İŞLEDİ DİMİTRİ GÖREVİ YALNIZCA ELENİ'Yİ ÖLDÜRMEKTİ..

OYSA KISKANÇLIK DUYGUSU İLE ANTONU'DA ÖLDÜRMEK İSTEDİ... ÜSTELİK BECEREMEDİ...
Dimitri benliğini yavaş yavaş bir huzursuzluğun kapladığını hissediyordu...

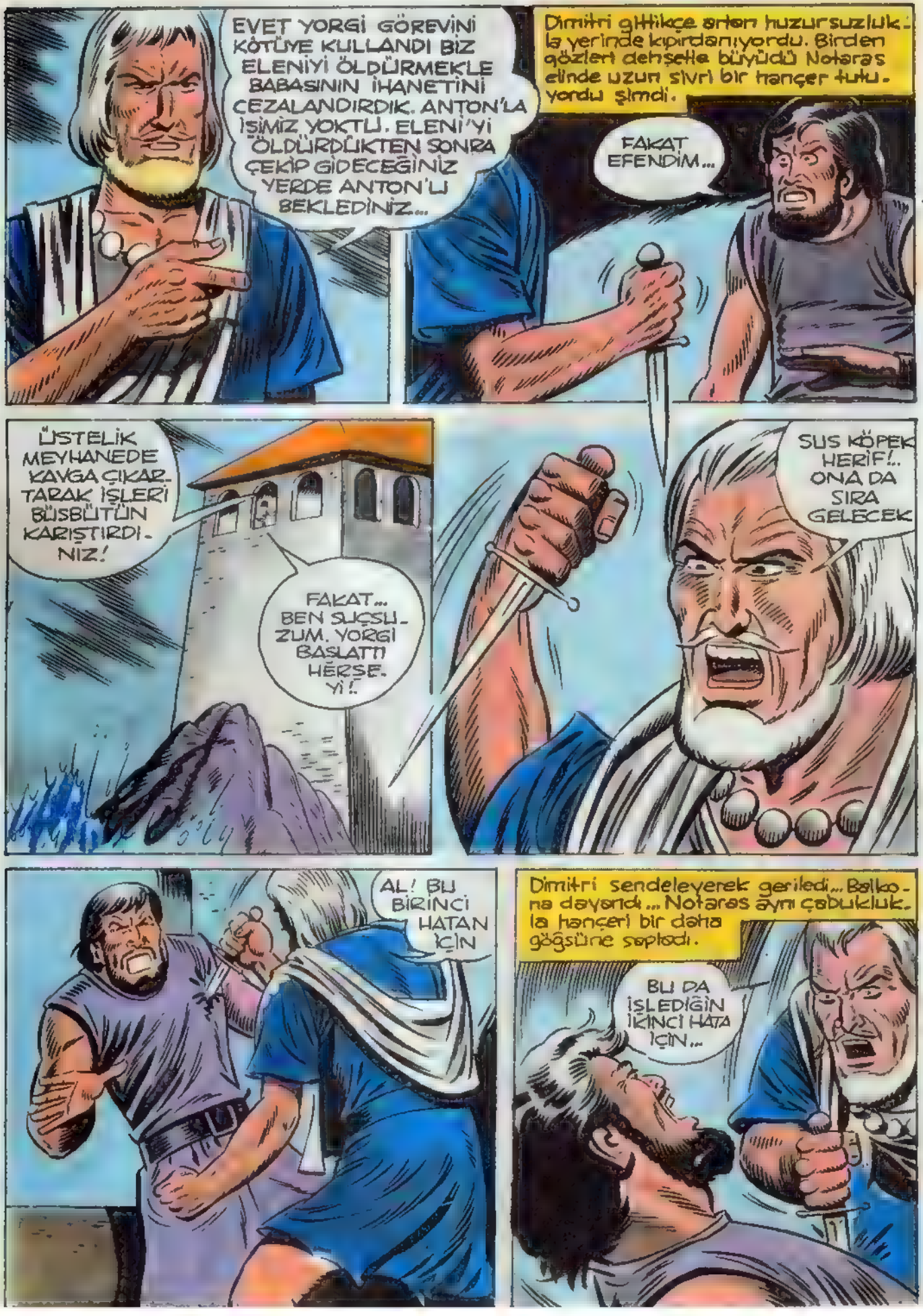
EVET YORGİ GÖREVİNİ KÖTÜYE KULLANDI BİZ ELENİYİ ÖLDÜRMEKLE BABASININ İHANETİNİ CEZALANDIRDIK. ANTON'LA İŞİMİZ YOKTU. ELENİ'Yİ ÖLDÜRDÜKTEN SONRA ÇEKİP GİDECEĞİNİZ YERDE ANTON'U BEKLEDİNİZ...
Dimitri gittikçe artan huzursuzluk. la yerinde kıpırdanıyordu. Birden gözleri dehşetle büyüdü Notaras elinde uzun sivri bir hançer tutu. yordu şimdi.
FAKAT EFENDİM...
ÜSTELİK MEYHANEDE KAVGA ÇIKAR. TARAK İŞLERİ BÜSBÜTÜN KARIŞTIRDI. NİZ!
FAKAT... BEN SUÇSU. ZUM. YORGİ BAŞLATTI HERŞE. Yİ!.
SUS KÖPEK HERİF!.. ONA DA SIRA GELECEK
AL! BU BİRİNCİ HATAN İÇİN
Dimitri sendeleyerek geriledi... Balko. na dayandı... Notaras aynı çabukluk. la hançeri bir daha göğsüne saplodı.
BU DA İŞLEDİĞİN İKİNCİ HATA İÇİN...

Dimitri korkunç bir feryat kopararaq boşluğa yuvarlandı. Sonra hər tərəf dərin bir sessizliğə büründü yine
AAAAAAAAAA
Notaras kılı bile kıpırdamadan aşağıya baktı bir süre. Yaptığı şeyden zevk duymuş gibiydi...
YORGİ'Yİ DE BÖYLE GEBERTECEĞİM. AMA ŞİMDİLİK LÂZIM BANA!
HATA YAPANI KİM OLURSA OLSUN KÖPEK GİBİ GEBERTECEĞİM!
Mermer sütunlu büyük salonun kapısından içeri yumuşak saçları omuzlarına dökülmüş genç bir kız girdi...
BABA!
ANGELİKA! GÜZELLİK PERİSİ KIZIM BENİM
Kız sımarık bir tavırla babasına yaklaştı..
HELE ŞÜKÜR, SENİ BULABİLDİM.
BİR İSTEĞİN Mİ VAR?

TAM ATLA GEZİLECEK BİR GÜN... SENİN BEYAZ ATINA BİNMEK İSTİYORUM.
DİLEDİĞİN KADAR BİNEBİLİRSİN ONA... AMA ŞARTIMI BİLİYORSUN. YALNIZ BAŞINA DEĞİL
FAKAT BABA BEN ARTIK KOCAMAN BİR KIZ OLDUM
BENİM GÜZELLİK PERİSİ KIZIM SÖZ DİNLER.
Genç kız babasının yanağına bir öpücük kondurdu ve oradan uzaklaştı. NOTARAS kızının arkasından derin bir sevgi okunan gözlerle uzun uzun baktı.
ANGELİKA... SEVGİLİ KIZIM BENİM...
Bodak, pencereden yüzüne vuran ışıkla uyanmıştı. Etrafına bakındı. Tolga'nın yatağı boştu.
YARALI GENCİN YANINDA OLMALI
Bodak odasından çıktı. Bitişik odanın kapısını açarak içeri girdi. Tolga yaralı gencin başucunda duruyordu...

Tolga başını ağır ağır çevirerek Bodak'a baktı. Bodak birşeyler olduğunu sezmiş...

NE OLDU? HASTA KENDİSİNE GELMEDİ Mİ?

ARTIK HİÇBİR ZAMAN KENDİNE GELEMEYECEK.

BİRAZ ÖNCE ÖLDÜ!

YAZIK ÇOK DA GENÇTİ

Tolga'nın gözlerinde saklamaya çalışmadığı bir keder ifadesi vardı.

DUDAKLARINDAN BİR TEK KELİME, SADECE BİR TEK KELİME DÖKÜLDÜ" ELENİ.

Tolga ile Bodak sabahki üzücü olaydan sonra atlarına atlamışlar, meyhaneciye veda ettikten sonra yola koyulmuşlardı. Tolga'yı bekleyen çok önemli bir görev vardı. Zindandaki Tutsak...

Bir su kenarında atlarını sulamak için durdular. Bodak fırsattan faydalanarak hemen bir ağacın altına uzandı, horlamaya başladı. Tolga geceden buyana ilk kez gülümseyerek sadık arkadaşına baktı.

ON KİŞİNİN UYUYABİLECEĞİNDEN FAZLA UYUYOR BİZİM ŞİŞKO...

Birden dört nala koşan bir atın nal seslerini işitti.
Tolga önünde uzayıp giden yola baktı. Uzakta beyaz bir at belirdi. Genç bir kız, çılgın gibi koşan atın üzerinde çığlıklar atarak hayvanı durdurmaya çalışıyordu...
İMDAAAAT!
ŞEYTAN, BİZE İŞ DÜŞECEK GALİBA
Tolga şimşek hızı ile atına atladı. Genç kızın arkasından deliduzgın gidiyordu şimdi.
Mesafe gittikçe kapanıyor, Tolga her an önünde giden ata biraz daha yaklaşıyordu.
KIZ, HER AN DÜŞEBİLİR... GAYRET ŞEYTAN!..

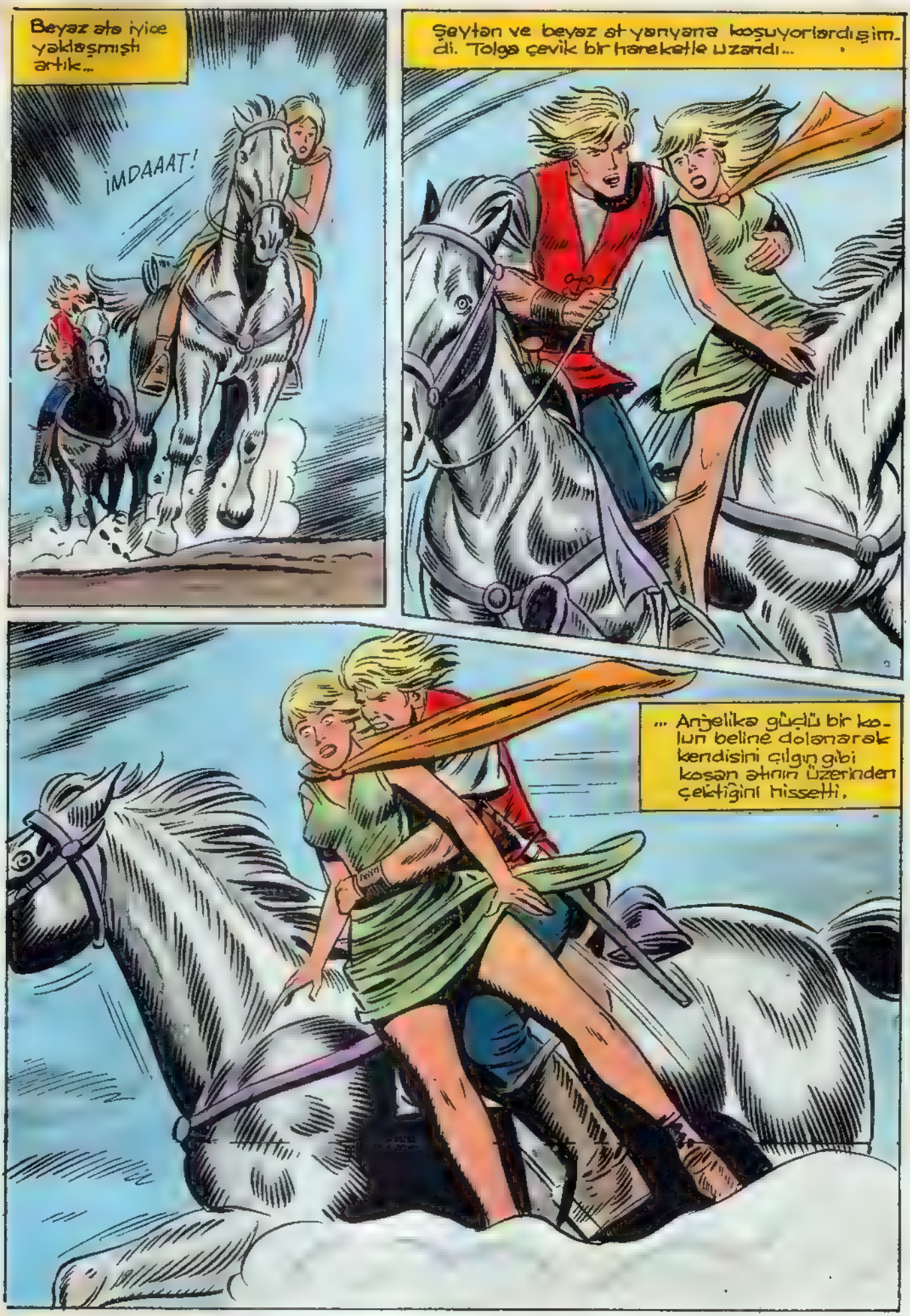
Beyaz ata iyice yaklaşmıştı artık...
İMDAAAT!
Şeytan ve beyaz at yanyana koşuyorlardı şimdi. Tolga çevik bir hareketle uzandı...
... Anjelika güçlü bir kolun beline dolanarak kendisini çılgın gibi koşan atının üzerinden çektiğini hissetti.

Kızı ölümden kurtaran Tolga dizginlere asıldı. Şeytan burnundan soluyarak durdu..
Genç kız dehset ve korkudan büyümüş iri güzel gözleri ile kurtarıcısına baktı. Yüzü sapsarı olmuştu. Göğsü bir körük gibi inip kalkıyordu...
Tolga kızı atten indirdi..
HAYATIMI KURTARDINIZ NASIL OLDU ANLAYAMADIM. AT BİRDEN PARLADI..
ATINIZ OLMADIĞINA GÖRE GİDECEĞİNİZ YERE GÖTÜRECEĞİM SİZİ
Genç kız tam cevap vermek üzere idi ki, dört nala koşan bir atın geldiğini gördüler...
Bu Anjelika'nın muhafızı idi...
TANRIMA SÜKÜRLER OLSUN İYİSİNİZ. BİRŞEYİNİZ YOK.
BU CESUR KURTARICIM OLMASAYDI FARKLI BİR DURUM DA BULABİLİR. DİN BENİ
TANRIM KORUSUN! SAĞOL DELİKANLI ÇOK BÜYÜK BİR FELAKETTEN KURTARDINIZ BİZİ

BENİ NASIL KURTARDIĞINIZI BABAMA ANLATIRKEN SİZİN DE YANIMDA OLMANIZI İSTİYORUM.

İSTERSENİZ TABİİ?

KABUL. ARKADAŞIM DA MEMNUN OLACAK BU DAVETE...

Tolga genç kızı atının önüne oturtmuş, Bodak ve muhafız arkalarında olduğu halde yola koyulmuşlardı.

Kız kendisine gereğinden biraz fazla sokuluyor gibi gelmişti Tolga'ya...

Aynı gün Noteras'a yaralı delikanlının öldüğü haberi ulaşmıştı... Noteras Anton'un hiçbir şey söylemeden öldüğüne emindi. Bu olayı böylece geçiştirmiş duyordu. Artık zindandaki tutsak'la uğraşmaya devam edebilirdi.

FAKAT ANJELİKA NEREDE KALDI? VAKİT EPEYCE GEÇ OLDU...

Düşüncelerinin burasında birden kızının sesini işitti...

BABA... BABACIĞIM.

Yüzüne geniş bir tebessüm yayıldı. Fakat birden tebessümü dudaklarında donup kaldı. Anjelika yalnız değildi...

Notaras kapıda duran Tolga ve Bodak'a dikmişti gözlerini. Bu gözü pek delikanlıyı hemen tanımıştı... Bir şüphe bulutu kapladı yüzünü...

Genç kız koşarak babasının yanına geldi ve boynuna sarıldı.

Notaras bir anda herşeyi anlamış, bir yay gibi gerilen vücudu gevşemişti. Tebessüm ederek Tolga'ya doğru yürüdü...

SİZE TEKRAR KARŞILAŞABİLECEĞİMİZİ SÖYLEMİŞTİM DELİKANLI...
HAKLIYMIŞSINIZ.
NASIL? SİZ DAHA ÖNCEDEN TANIŞIYORMUSUNUZ YOKSA?
HANDA SERSERİLERLE KAVGA EDERKEN GÖRMÜŞTÜM ONU.
Anjelikanın gözlerinde Talga'ya bakarken derin bir hayranlık ifadesi vardı. Bu cesur genci çok beğendiği belli oluyordu...
BURADA BİR SÜRE MİSAFİRİMİZ OLURSANIZ BABAMI VE BENİ ÇOK MUTLU EDERSİNİZ...
KABUL EDİYORUZ
Notaras, isterse yemekten önce havuzda serinleyebileceklerini söylemiş, fakat Talga kendisi için ayrılan odaya çekilmeyi tercih etmişti. Yatağın üzerine sırtüstü uzanmış düşünüyordu.
BU NOTARAS DENEN ADAMIN KARANLIK İŞLER ÇEVİRDİĞİ MUHAKKAK
YORGİ VE DİMİTRİ'NİN ONUN HESABINA ÇALIŞTIKLARINDAN ŞÜPHEM YOK. BURADA PEK SESSİZ OTURMAYACAĞIZ GALİBA...
Bodak'a gelince serinleme fikrini hemencecik kabul etmiş, ve köşkteki havuzun mis kokulu sularına atmıştı kendini. Bir masal âlemin de yaşıyordu sanki... Haksız da değildi...
BEN CENNETTEYİM BUNLAR DA HURİLER
Abdullah

Yarı çıplak kadınlar ellerindeki testilerle Bodak'ın başına su dökülyorlar, bir yandan da şişman vücuduna bakıp kikirdiyorlardı...
SİZ ESMER HURİ... BİRAZ DA SİZ YIKAYIN BENİ!
EMREDİN APOLLON!
Bu arada şarışın kız lafa karışır...
YA BEN? BENDEN İSTEDİĞİNİZ BİR ŞEY YOK MU SAYIN PRENSİM?
ŞIMARMA! VE HAVLULARA SAR BENİ!
TANRI BENİ KADINLAR SEVSİN DİYE YARATMIŞ... BAYILDILAR BANA...
Birden...
Bodak ayağının altındaki sabuna basınca tepe taklа tekrar havuzun içine giriverdi...

Bodak yine de yiğitliğe toz kondurmuyordu
İŞTE GÜZELLER GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ BU HAVUZA ATLAMA OYUNUNU AÇINDA SADECE BİR TEK KİŞİ YAPABİLİR...
... O DA BEN...
KATIR TEPMİŞE DÖNDÜM BE!..
... aynı anda bir başka yerde ...
GÜM
Abdullah Turhan
KONUŞ BE HERİF! KONUŞ, YOKSA SABRIM TÜKENİYOR!
Yorgi hıssını yenemeyerek adamın saçlarından yakaladı, kafasını birkaç kere duvara vurdu.
KÜT
BU DA DİĞER TÜRKLER GİBİ KONUŞMAKTANSA ÖLMEYİ TERCİH EDİYOR
HAFTALARDIR BÖYLE... MÜTHİŞ İNATÇI

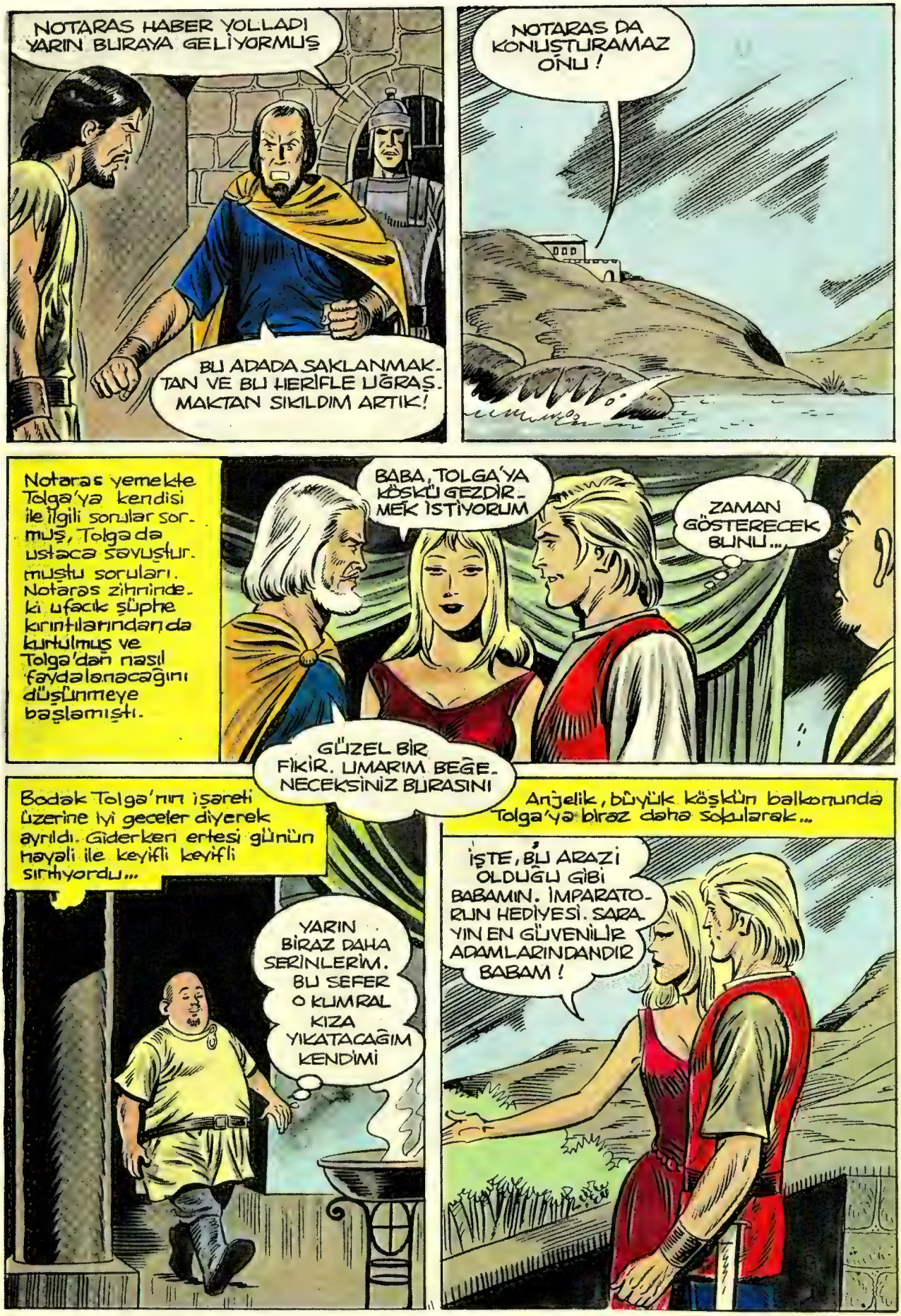
NOTARAS HABER YOLLADI YARIN BURAYA GELİYORMUŞ
BU ADADA SAKLANMAK-TAN VE BU HERİFLE UĞRAŞ-MAKTAN SIKILDIM ARTIK!
NOTARAS DA KONUŞTURAMAZ ONU!
Notaras yemekte Tolga'ya kendisi ile ilgili sorular sormuş, Tolga da ustaca savuşturmuştu soruları. Notaras zihninde-ki ufacık şüphe kırıntılarından da kurtulmuş ve Tolga'dan nasıl faydalanacağını düşünmeye başlamıştı.
BABA, TOLGA'YA KÖŞKÜ GEZDİR-MEK İSTİYORUM
ZAMAN GÖSTERECEK BUNU...
GÜZEL BİR FİKİR. UMARIM BEĞE-NECEKSİNİZ BURASINI
Bodak Tolga'nın işareti üzerine iyi geceler diyerek ayrıldı. Giderken ertesi günün hayali ile keyifli keyifli sırıtıyordu...
YARIN BİRAZ DAHA SERİNLERİM. BU SEFER O KUMRAL KIZA YIKATACAĞIM KENDİMİ
Anjelik, büyük köşkün balkonunda Tolga'ya biraz daha sokularak...
İŞTE, BU ARAZİ OLDUĞU GİBİ BABAMIN. İMPARATO-RUN HEDİYESİ. SARA-YIN EN GÜVENİLİR ADAMLARINDANDIR BABAM!

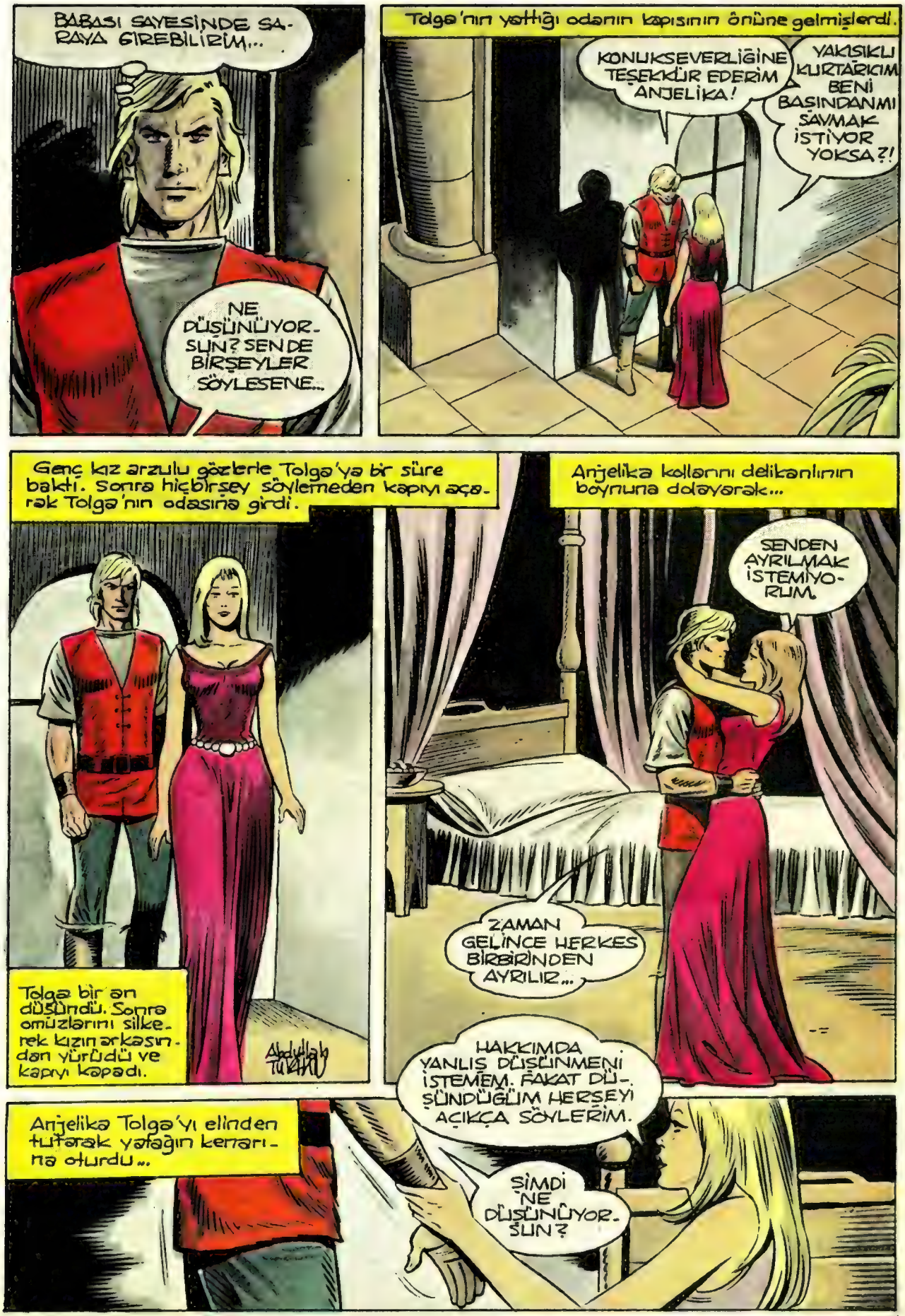
BABASI SAYESİNDE SARAYA GİREBİLİRİM...
NE DÜŞÜNÜYORSUN? SEN DE BİRŞEYLER SÖYLESENE...
Tolga'nın yattığı odanın kapısının önüne gelmişlerdi.
KONUKSEVERLİĞİNE TEŞEKKÜR EDERİM ANJELİKA!
YAKIŞIKLI KURTARICIM BENİ BAŞINDANMI SAVMAK İSTİYOR YOKSA?!
Genç kız arzulu gözlerle Tolga'ya bir süre baktı. Sonra hiçbirşey söylemeden kapıyı açarak Tolga'nın odasına girdi.
Tolga bir an düşündü. Sonra omuzlarını silkerek kızın arkasından yürüdü ve kapıyı kapadı.
Abdullah Turhan
Anjelika kollarını delikanlının boynuna dolayarak...
SENDEN AYRILMAK İSTEMİYORUM.
ZAMAN GELİNCE HERKES BİRBİRİNDEN AYRILIR...
HAKKIMDA YANLIŞ DÜŞÜNMENİ İSTEMEM. FAKAT DÜŞÜNDÜĞÜM HERŞEYİ AÇIKÇA SÖYLERİM.
ŞİMDİ NE DÜŞÜNÜYORSUN?
Anjelika Tolga'yı elinden tutarak yatağın kenarına oturdu...

SENİ SEVDİĞİMİ...

Tolga kızın yanına çöktü, belinden tutarak kendine doğru çekti. Bir an sonra dudakları birleşmiş ve...

... yatağın üzerine uzanmışlardı.

BABAMIN SÖYLEDİĞİNE GÖRE SERSERİLERLE BAŞIN BELAYA GİRMİŞ... NE OLUR DİKKAT ET KENDİNE...

SOYLU BİR ATIM, ÇİFTE SU VERİLMİŞ BİR KILIÇIM VE YANIMDA SADIK DOSTUM OLDUKÇA HER TÜRLÜ BELADAN KURTULURUM, MERAK ETME...

Dudaklar tekrar birleşti ve iki genç kendilerini, önleyemedikleri bir arzunun girdabına koyverdiler...

Bodak'ı uyku tutmamıştı bir türlü. Ertesi gün havuzda, o nefis hurilerle geçireceği keyifli anları düşünüyor, içi içine sığmıyordu...

O KUMRAL HATUNA İÇ GIDIKLAYICI LÂFLAR EDERİM... BİR DE "ANNENE SELAM" DEDİM Mİ AL SANA BODAK'A AŞIK BİR KADIN DAHA...

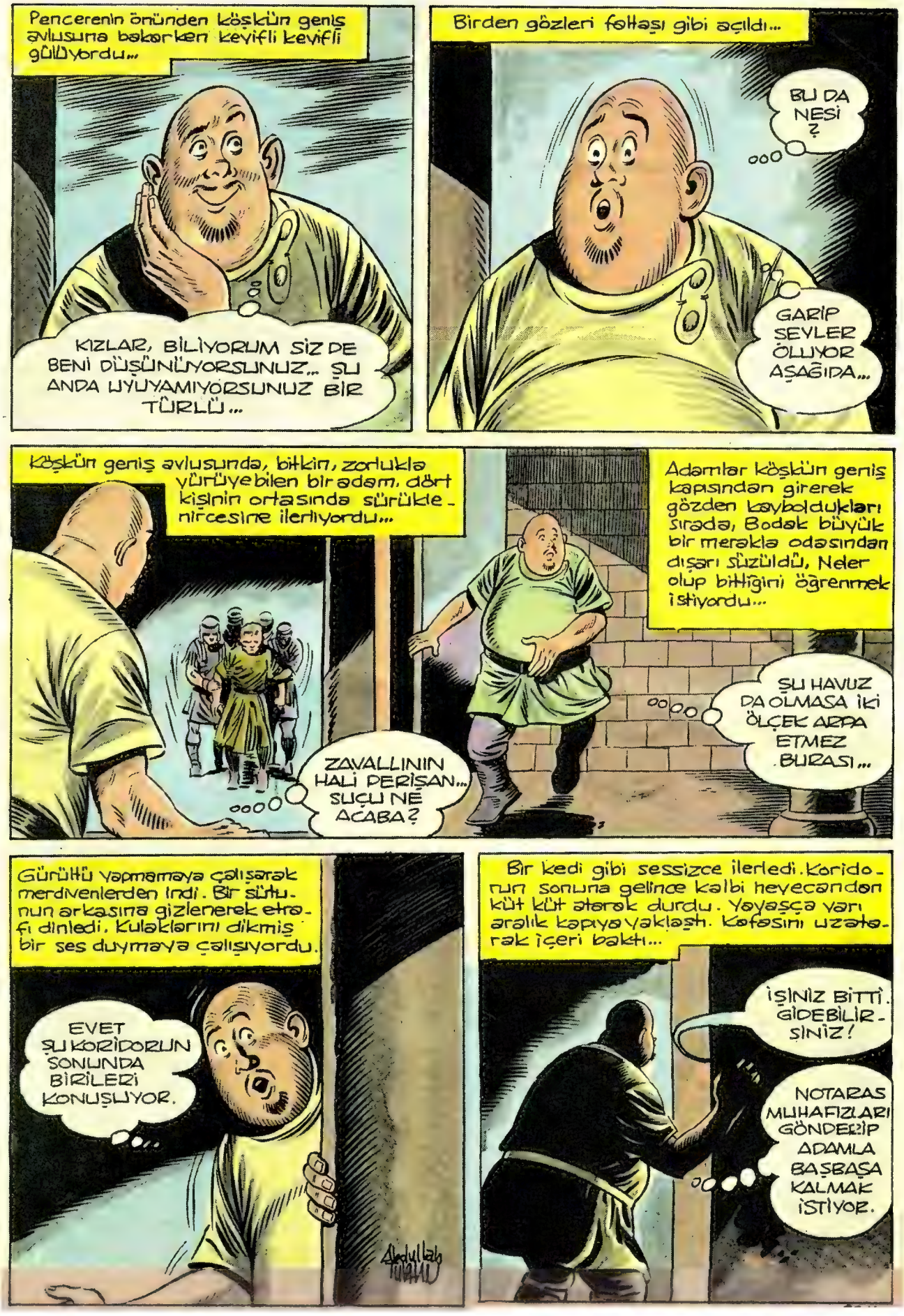
Pencerenin önünden köşkün geniş avlusuna bakarken keyifli keyifli gülüyordu...
KIZLAR, BİLİYORUM SİZ DE BENİ DÜŞÜNÜYORSUNUZ... ŞU ANDA UYUYAMIYORSUNUZ BİR TÜRLÜ...
Birden gözleri fotoğrafı gibi açıldı...
BU DA NESİ?
GARİP SEYLER OLUYOR AŞAĞIDA...
Köşkün geniş avlusunda, bitkin, zorlukla yürüyebilen bir adam, dört kişinin ortasında sürüklenircesine ilerliyordu...
ZAVALLININ HALİ PERİŞAN... SUÇU NE ACABA?
Adamlar köşkün geniş kapısından girerek gözden kayboldukları sırada, Bodak büyük bir merakla odasından dışarı süzüldü. Neler olup bittiğini öğrenmek istiyordu...
ŞU HAVUZ DA OLMASA İKİ ÖLÇEK ARPA ETMEZ BURASI...
Gürültü yapmamaya çalışarak merdivenlerden indi. Bir sütunun arkasına gizlenerek etrafı dinledi. Kulaklarını dikmiş bir ses duymaya çalışıyordu.
EVET ŞU KORİDORUN SONUNDA BİRİLERİ KONUŞUYOR.
Abdullah Turhan
Bir kedi gibi sessizce ilerledi. Koridorun sonuna gelince kalbi heyecandan küt küt atarak durdu. Yavaşça yarı aralık kapıya yaklaştı. Kafasını uzatarak içeri baktı...
İŞİNİZ BİTTİ. GİDEBİLİRSİNİZ!
NOTARAS MUHAFIZLARI GÖNDERİP ADAMLA BAŞBAŞA KALMAK İSTİYOR.

Bodak son anda kendini bir çıkıntının arkasına attı. Muhafizlar önünden geçip gittiler...

Bodak yutkundu ve tekrar kapıdan içeri baktı...

İSTE YİNE ELİME DÜŞTÜN APOSTOL!

KÖTÜ EMELLERİNİZE BENİ DE ALET ETMEK İSTEDİNİZ...

SEN DE BU YÜZDEN BÜTÜN SIRLARIMIZI TUTSAK ETTİĞİMİZ TÜRKE VERDİN!

BİR SAVAŞI ÖNLEMEK İSTEDİM...

Notaras, zalim bakışlarını karşısındaki bitik, yaşlı adama dikerek pis pis sırıttı...

KORKAK BİR FARESİN SEN VE BENİM KAPANIMDASIN ŞU ANDA!

ELENİ'YE GELİNCE...

ELENİ Mİ?.. YOKSA KIZIMA...

SUS! DİNLE KÖPEK! KIZIN GEBERDİ. YORGİ BİTİRDİ ONUN İŞİNİ! ŞİMDİ SIRA SANA GELDİ!..

Zavallı adam, gözlerinde beliren tarifsiz bir kederle olduğu yere çöktü...

ELENİ... KIZIM...

Notaras müthiş bir diz ile adamı sırtüstü yere yuvarladı.
AH
KÜT!

Notaras, Apostol'un göğsüne oturdu, sağ elinde bir bıçak parlıyordu...
YAPMA NOTARAS

Parmaklarını Apostol'un boğazına geçirip bütün gücü ile sıktı. Adam debelendi. Boğazından garip hırıltılar çıktı. Dili dışarıya uzadı...
AĞĞHHH!..

Aynı anda bıçak kuvvetle indi. Apostolun dili parçalanmıştı. Gözleri dehşetle açılmış, Notaras'a bakıyordu.
BEKLE BİRAZ.. HEMEN ÖLDÜRMEYECEĞİM SENİ!

Bodak sapsarı bir yüzle, olduğu yerde bacakları titreyerek korkunç olayı seyrediyordu...
TANRIM!

Omuzları sarsıldı ve sırtüstü yere serildi... Yattığı yerde bir iki kere kıpırdadı... Sonra hareketsiz kalıverdi. Ölmüştü...

Bodak gördüklerinden dehşete düşmüştü, çılgın gibi koşarak merdivenlere atıldı. Yuvarlanırcasına Tolga'nın odasına girdi, soluk soluğa heyecandan titreyen sesi ile gördüklerini Tolga'ya anlatmıştı.

ARTIK HİÇ ŞÜPHEM KALMADI... İŞLER YOLUNDA GİDİYOR. SABAHI BEKLEYECEĞİZ BODAK.

NE YAPMAK NİYETİNDESİN?

KÖTÜLER CEZALARINI BULACAK! HEPSİ BU KADAR!

Tolga ve Bodak ertesi sabah salona indikleri zaman Anjelika karşıladı onları...

NİHAYET GELEBİLDİN BABAMIN BİR SÜRPRİZİ VAR SANA.

Tolga ve Bodak birbirlerine baktılar. Şişko yüzünü buruşturdu...

BABANIZ BİZE DE BİR SÜRPRİZ HAZIRLADI DEMEK!?

BEKLETMEYELİM BABAMI...

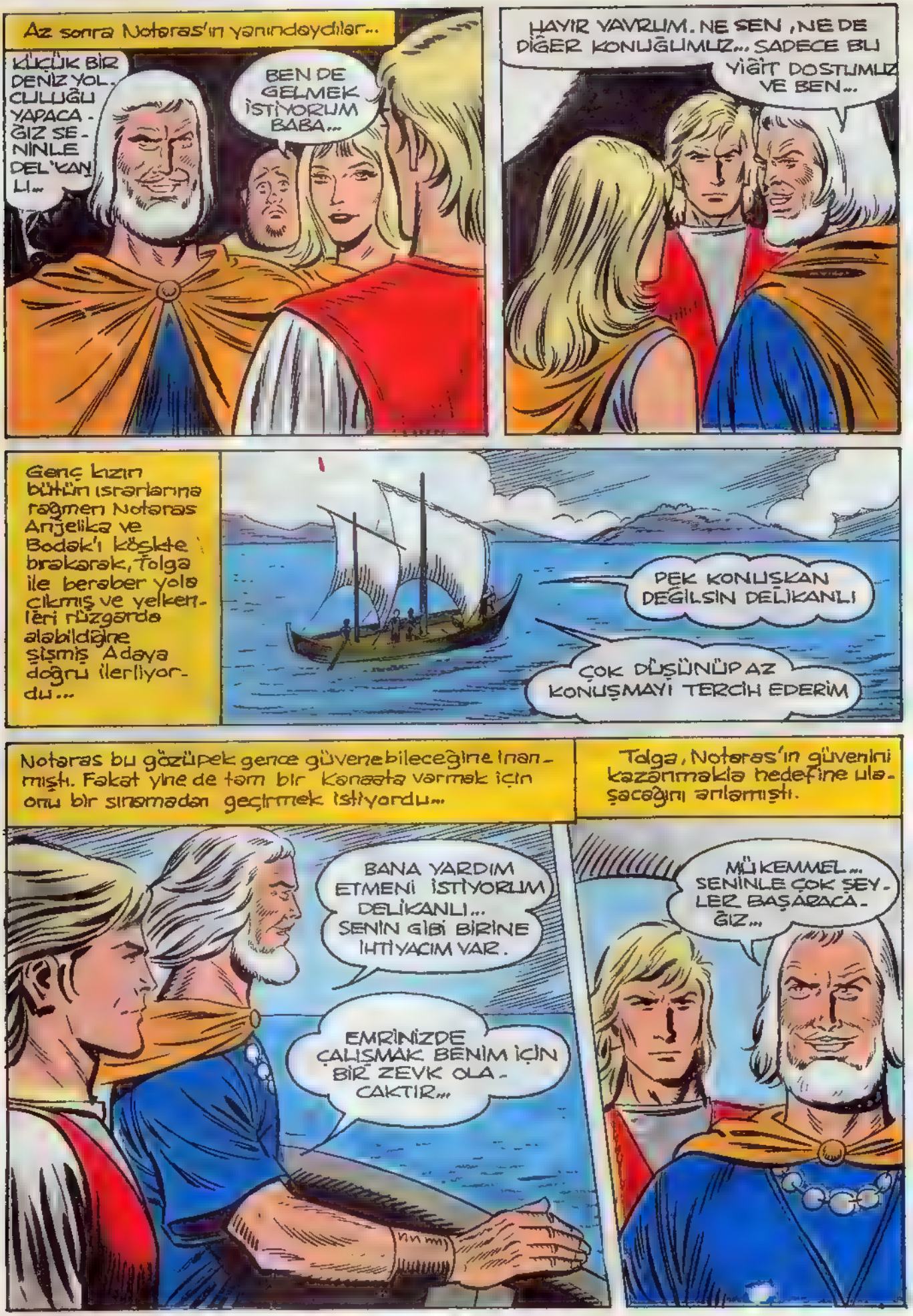
Az sonra Notaras'ın yanındaydılar...
KÜÇÜK BİR DENİZ YOLCULUĞU YAPACAĞIZ SENİNLE DEL'KANLI...
BEN DE GELMEK İSTİYORUM BABA...
HAYIR YAVRUM. NE SEN, NE DE DİĞER KONUĞUMUZ... SADECE BU YİĞİT DOSTUMUZ VE BEN...
Genç kızın bütün ısrarlarına rağmen Notaras Anjelika ve Bodak'ı köşkte bırakarak, Tolga ile beraber yola çıkmış ve yelkenleri rüzgarda alabildiğine şişmiş Adaya doğru ilerliyordu...
PEK KONUŞKAN DEĞİLSİN DELİKANLI
ÇOK DÜŞÜNÜP AZ KONUŞMAYI TERCİH EDERİM
Notaras bu gözüpek genç'e güvenebileceğine inanmıştı. Fakat yine de tam bir kanaata varmak için onu bir sınamadan geçirmek istiyordu...
Tolga, Notaras'ın güvenini kazanmakla hedefine ulaşacağını anlamıştı.
BANA YARDIM ETMENİ İSTİYORUM DELİKANLI... SENİN GİBİ BİRİNE İHTİYACIM VAR.
EMRİNİZDE ÇALIŞMAK BENİM İÇİN BİR ZEVK OLACAKTIR...
MÜKEMMEL... SENİNLE ÇOK ŞEYLER BAŞARACAĞIZ...

Yelkenli süzülerek Adenin sahiline yaklaştı. Az sonra Notaras ve Tolga karaya ayak basmışlardı.

ADADA GEZİLECEK ÇOK YERLER VAR FAKAT HEPSİNDEN ÖNCE GÖRMENİ İSTEDİĞİM BİR YERE GÖTÜRECEĞİM SENİ...

Ağaçların arasında ürkütücü bir görünüşü olan yüksek duvarlı bir binanın önünde durdular, iki muhafızın beklediği demir kapı açıldı. Kapıdan girerek avluda ilerlediler...

HER TÜRLÜ TEDBİRİ ALMAK ZORUNDAYIM. AZ SONRA HERŞEYİ ÖĞRENECEKSİN.

Önde giden bir muhafızın tuttuğu meşalenin ışığı altında alçak, dar bir dehlizden yürüdükten sonra demir bir kapının önünde durdular...

SANA GÖSTERMEK İSTEDİĞİM EĞLENCELİ BİR SAHNE VAR HOŞUNA GİDECEĞİNİ UMARIM.

AÇ KAPIYI MUHAFIZ...

Muhafız anahtarla kapıyı açtı. Pis bir koku yayıldı dışarıya... İçeriye girdikleri an Tolga gördüğü manzara karşısında kanının donduğunu hissetti. Bütün vücudu titredi.

HAYIR

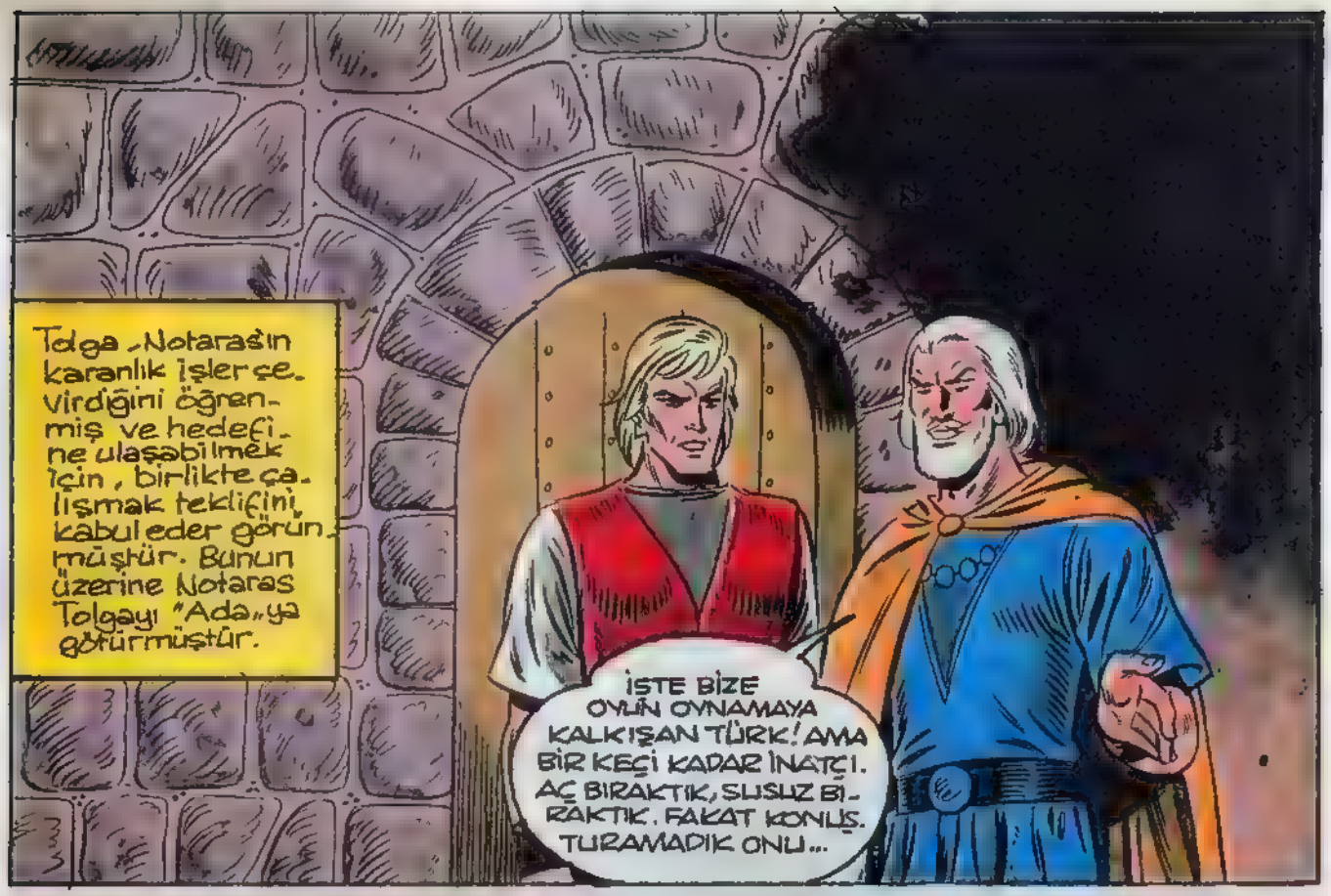
Tolga, Notaras'ın karanlık işlerçevirdiğini öğrenmiş ve hedefine ulaşabilmek için, birlikte çalışmak teklifini kabul eder görünmüştür. Bunun üzerine Notaras Tolgayı "Ada"ya götürmüştür.
İŞTE BİZE OYUN OYNAMAYA KALKIŞAN TÜRK! AMA BİR KEÇİ KADAR İNATÇI. AÇ BIRAKTIK, SUSUZ BIRAKTIK. FAKAT KONUŞ. TURAMADIK ONU...

Daracık, yarı karanlık zindanda el ve ayaklarından zincire vurulmuş bir adam boş gözlerle içeri girenlere bakıyordu...
Sakalları uzamış, avurtları çökmüştü. Parça parça olmuş gömleğinin altında görünen vücudunda yediği dayakların, yapılan işkencelerin izleri vardı...

Tolga, güçlükle kontrol edebildiği bir sesle sordu.
SUÇLU NE? NEYİ SÖYLETMEK İSTİYORSUNUZ ONA?..
ARAMIZDAN BİR HAİN ÇIKARAK TÜRKLERE KARŞI GİRİŞECEĞİMİZ SAVAŞIN SIRLARINI BU ÇAŞITA VERDİ. O DA BU BİLGİLERİ ÜLKESİNE AKTARDI...
PEKİ, NASIL YAKALADINIZ ONU?

İKİNCİ GELİŞİNDE TUZAĞIMIZA DÜŞTÜ. ÜLKESİNİN SAVUNMA PLANLARI HAKKINDA BİLGİ İSTİYORUZ!

Notaras gözlerinde hain parıltılarla, zincire vurulmuş tutsağa doğru ilerledi. Ve birden elinin tersi ile kuvvetli bir tokat patlattı...
ÇAT!
NE KADAR İNATÇI OLDU. GÜNÜ BU DELİKANLININ DA GÖRMESİNİ İSTİYORUM!..

CANIN CEHENNEME KÖPEK HERİF!..

Notaras öfke ile, savunmasız adamın karnına şiddetli bir tekme attı...
NASIL OLSA KONUŞACAKSIN İNATÇI HERİF
ÖMRÜN YETMEZ BUNA SOYSUZUN DÖLÜ!..

Notaras, tutulduğu öfke krizi ile çılgına dönmüştü. Vahşi bir sırtlan gibi adamın üzerine atıldı. Parmaklarını boğazına kenetledi ve sıkmağa başladı....
SABRIM TÜKENİYOR... FAKAT KAPIDAKİ NÖBETÇİLERİ UNUTMAMAM GEREK!..

Aynı anda kapıdan içeri biri daha girdi.
Tolga sese döndü ve Yorgi ile göz göze geldi.
Yorgi biran şaşkınlık ve korku ile olduğu yerde donup kaldı. Sonra elini kılıcına atarak...
BU SEFER HESAPLAŞACAĞIZ SENİNLE!...
Notaras duyduğu sesle döndü, öfke ve nefret dolu bir sesle konuştu...
DUR SERSEM! ODA SİZDEN ARTIK!
Tolga bir heykel gibi duruyordu... Yorgi'ye karşı en küçük bir davranışa bile gerek duymamıştı, Yorgi kin ve nefretin karıştırdığı sesi ile söylendi.
FAKAT NASIL OLUR? MEYHANEDEKİ HERİF BU!... KOSTA'YI ÖLDÜRDÜ HEM...
Notaras sert bir şekilde Yorgi'nin sözünü kesti...
KIZIMIN HAYATINI KURTARDI VE BİZİMLE ÇALIŞMAKTAN MEMNUN
Notaras tekrar Tolga'ya döndü...
BİRAZ DA YORGİ LİĞİ PAŞSIN SENİNLE! ONU DAHA SIK GÖRÜYORSUN!

Yorgi pis pis sırıtarak tutsağa yaklaştı. Yumruğunu bütün gücü ile karnına gömdü...
Tutsak yavaşça başını kaldırdı. Yorgi'ye bakan gözlerinde derin bir nefret vardı. Birden Yorgi'nin suratına tü - kürdü...
TUU!
KONUŞ BE! KONUŞ UYUZ HERİF
Yorgi belinden kamçısını çekerek bir çılgın gibi vurmaya başladı... Bir yandan da böğürürcesine bağırıyordu...
ŞRAK
KEMİKLERİNİ KIRACAĞIM!.. SENİ PARÇA PARÇA EDECEĞİM!..
Tolga'nın parmakları karıncalanmaya baş - lamıştı.. Dişleri birbi - rine kenetlenmiş, sapsarı bir yüzle olan - ları seyrediyordu...
DAYANAMIYACAĞIM ARTIK.. FAKAT BURA - DAN SAĞ KURTULMA - MIZ GEREK...
Notaresyan gözle Tolgayı izliyor - du.. Tolga Notaras'ın kendisine bak - tığından habersiz, dudaklarını ısırıyor, yumruklarını sıkıyor - du. Her an atılmaya hazır bir marıcınık gibiydi...
ALBIZIN TOHUMLARI! BUNUN HESABINI SORACAĞIM SİZDEN
ŞRAK!
Birden Notaras'ın gürleyen sesi duyuldu...
DUR!

Yorgi tutsağı bırakarak Notaraş'a döndü..

Tolga Notaraş'ın yapmak istediğini anlamıştı. Avuçları terden sırılsıklam olmuştu. Kısık gözlerle Notaraş'a bakıyordu...

Notaraş yüzünü nefretle buruşturmuş Yorginin elindeki kamçıyı aldı...

Tolga hiçbir şey söylemeden Notaraş'ın uzattığı kamçıyı aldı. Adaleleri sıkılmış, vücudu bir yay gibi gerilmişti. Tutsağa doğru birkaç adım attı. ve önünde durdu...

Tolga karşısındaki bu mert ve ölümü hiçe sayan adama takdir ve hayranlık dolu gözlerle baktı..

Notaras, zevkten titreyen sesi ile haykırıyordu...

HAYDİ KIRBAÇLA!.. ETLERİ DÖKÜLÜNCE. YE KADAR KIRBAÇLA!

ŞRAK!

Tolga, kırbacı tutan elini kaldırdı. Birden şimşek gibi topukları üzerinde dönerek olanca hızı ile kırbacı Notaras'ın suratına indirdi...

ŞRAK!!

Gözleri, duyduğu sonsuz kin ve öfke ile alev saçan Tolga, kırbacı bütün gücü ile vuruyordu...

Yargi bir anlık şaşkınlıktan sonra kılıcını çekip Tolga'ya saldırıya geçmişti...

Notaras kırbaç darbeleri ile kan içerisinde kalmış, yüzünü korumaya çalışarak ellerini ileri uzatmış, haykırıyordu...

MUHAFIZLAR MUHAFIZLAR

Tolga usta bir hareketle dönerek kamçıyı Yorgi'nin eline doladı...

... ve şiddetle çekti. Yorgi dengesini kaybedip tökezlendi...

KÜT!

Tolga kırbacı olanca kuvveti ile çekince Yorgi'nin başı duvara çarptı, bayılmıştı...

Tutsak Türk hiç beklemediği bu olay karşısında önce şaşırmış, sonra durumu kavrar gibi olmuştu..

BENİ KURTARMAYA GELDİ DEMEK Ç

YİĞİT BİR DELİKANLI... AMA YAZIK! ONU DA BENİM GİBİ BİR SON BEKLİYOR BU DURUMDA

Muhafizlar Notaras'ın sesini duymuşlar ve bir anda kapıda belirmişlerdi...

Tolga kırbaçla havada daire-ler çizerek adamların üzeri-ne atıldı. Fakat fazla bir şey yapmasına imkân yoktu...

O anda Notaras'ın sesi duyuldu...

BIRAK O ELİN-DEKİNİ DELİKANLI !..

KURTARMAK İÇİN CANINI TEHLİKEYE ATTIĞIN TUTSA-GI HEMEN ÖL-DÜRÜRÜM !..

NOTARAS KALLEŞLİĞİNİ YAPTI YİNE !.. ÇARESİZ KAL-DIM !..

YOKSA...

.... Ve Tolga elindeki kırbacı yere attı !...

Tolga yakalandığı sıralarda Bodak Notaras'ın şatosunda mışıl mışıl uyuyordu. Olan bitenden haberi yoktu. Uyanmış ve günü nasıl geçireceğini düşünmeğe başlamıştı...

NE YAPSAM ACABA?..

Tolga'nın odasına bakmış ve henüz dönmediğini görerek aşağıya inmeye karar vermişti...

BU UĞURSUZ YERDE TEK BAŞIMA KALDIM. ŞU ADAYA BEN DE GİDEMEZMİYDİM SANKİ?!

Büyük salona baktı. Kimsecikler yoktu. Uzun koridorda muhafızların bakışları arasında ilerlerken kararını vermişti...

EVET, EN İYİSİ BU! GİDİP BİRAZ DAHA SERİNLEYEYİM... DÜN GECEKİ SAHNE SİNİRLERİMİ BOZMUŞ OLMALI...

Notaras'ın gerçek yüzünü öğrendikten sonra Bodak fena halde huzursuz olmuştu. Yiğit dostunun başına birşeyler gelebileceğinden endişe ediyordu...

ARADIĞIMIZ TUTSAK BU HERİFİN ELİNDE VE TOLGA TEK BAŞINA ONLARLA BERABER ŞİMDİYE KADAR DÖNMESİ GEREKİRDİ...

Havuzlu salona girdiği zaman hoşnutsuzlukla yüzünü buruşturdu. Hurilerden hiç biri görünmüyordu ortalıkta

HOPPALA! BUNLAR DA NEREYE KAYBOLDULAR...

Abdullah Turhan

Tam dışarı çıkmak üzere kapıya yönelmişti ki, birinin sessizce içeri süzüldüğünü gördü. Olduğu yerde donup kaldı..

NE O ŞİŞKO!... BUGÜNKÜ BANYODAN VAZ MI GEÇTİN YOKSA?!..

ELİNİZDE TUTTUĞUNUZ ŞEY NE KADAR DA KILIÇA BENZİYOR... NE YAPACAKSINIZ ONUNLA?...

ÇOK ŞAKACISIN ŞİŞKO... AMA MERAK EDİYORSAN SÖYLEYEYİM... KARNINA SOKUP ÇIKARACAĞIM ONU!...

Konuşmalar sırasında, Bodak yavaş yavaş gerileyerek, havuzun kenarına gelmişti...

ONUNLA ŞU SUYUN DERİNLİĞİNİ ÖLÇSENİZ DAHA İYİ EDERSİNİZ.!...

KAPA ÇENENİ ARKADAŞIN ELİMİZDE VE BU GECE GEBERECEK!...

AMA SENİN FAZLA VAKTİN YOK!..

Bodak, birden kanının donduğunu hissetti...

TOLGAYI YAKALADILAR DEMEK!.. AMA ONU KURTARACAK VAKTİM VAR...

Notarasın Bodak'ı ortadan kaldırması için adadan köşke yolladığı adam, âni bir hareketle ileri atıldı....

ŞİMDİ SENİ PARÇALAYACAĞIM!...

Aynı anda Bodak, ayağının dibinde duran tasa kuvvetli bir tekme yapıştırdı...

ÖNCE ŞU TASI AL!

DONG!

GÜM

Tas bütün şiddeti ile adamın yüzüne çarptı.

Adam acı ile bağırdığı sırada Bodak, duvardaki büyük havluyu havada savurarak yüzüne fırlattı...

SONRA DA ŞU HAVLUYU!..

Abdullah Turhan

Havlu Bizanslı'nın yüzünü kapamış, Bodak'ı görmesine engel olmuştu...

INGH!

GÜM!

TAS, HAVLU TAMAM!.. SIRA BANYODA!

Bodak şişman vücudundan umulmayan bir çeviklikle adamın üzerine atıldı... Karnına müthiş bir kafa yapıştırdı...

Yediği şiddetli kafa darbesi ile sendeleyen Bizanslı, yüzünü saran havludan kurtulmak için çırpınırken Bodak, kuvvetli bir tekme ile adamı havuza yuvarladı...

TOLGA'YI YAKALADINIZ DEMEK KÖPEK HEDİFLER

BENİ DE ÖLDÜRMEK İSTİYORSUNUZ! AMA BİZ TÜRKLER KOLAY TESLİM OLMAYIZ!

Aynı anda Anjelika heyecandan titreyerek kapıda duruyordu... Duyduğu ve gördüğü şeylerden yüzü sapsarı kesilmişti... Bodak'la adamın mücadelesini başından sonuna kadar izlemiş ve sevmeye başladığı, hayatını kurtaran yiğit delikanlının Türk olduğunu öğrenmişti. Babasının ona neler yapabileceğini düşünerek ürperdi...

TANRIM!.. ONA YARDIM ETMELİYİM..

ŞİMDİ BİR YOLUNU BULUP ŞU ALLAHIN CEZASI ADAYA GİTMELİ... TOLGA'NIN HAYATI TEHLİKEDE...

Bodak kapıya doğru bir kaçadım atmıştı ki birden olduğu yerde mıhlanıp kaldı... Anjelikayı görmüştü. Kararsızlık içersinde ne yapacağını düşünürken.....

BENİ TAKİP EDİN!..

Yelkenli tekne sahilden açılalı epeyce olmuştu... Anjelika mahzun gözlerini karşıdaki adaya dikmiş, düşünüyordu...

TANRIM YARDIM ET BANA.... KURTARALIM ONU...

Sonra, yanındaki muhafıza çevirdi başını...

BAŞARABİLECEKMİYİZ DERSİN?..

Muhafız giysisi içersindeki Bodak, endişesini saklamağa çalışarak.....

TANRI İZİN VERİRSE

BU GİYSİLER İÇERSİNDE KİMSE TANIYAMAZ BENİ...

Angelika, Bodak'a bir muhafız giysisi temin etmiş ve hiç şüpheyi çekmeden yelkenli tekneye binmişlerdi.....

Akşam olmak üzere idi. Notaras yanında Yorgi ve bir kaç muhafız olduğu halde, demir kapılı binadan çıkarak meydana doğru ilerledi. Çözleri kısılmış, iğrenç bir ifade kaplamıştı yüzünü....

NİYE HEMEN ÖLDÜRMÜYORUZ ONU?..

BİRAZ KEYİFLENMEK İSTİYORUM. GÖRÜLMEMİŞ BİR ŞENLİK OLMALI...

Yorgi, Notarasın yanında ilerlerken, huzursuz, homurdanıp duruyordu. Ona kalsa, hiç beklemeden hemen öldürürdü Tolgayı...

BU TÜRK ENAYİ YERİNE KOYDU BİZİ... BİRAN ÖNCE ÖLDÜRMEK GEREKİR ONU...

Büyük meydana geldikleri zaman, Notaras gördüğü manzara karşısında memnun sırıttı. Mağrur bir ifade ile konuştu....

GÜZEEL! BEĞENDİM!..

BAŞLAYABİLİRİZ ARTIK!...

Tolga ile zindandaki tutsak, büyük meydanın ortasında sırtsırta duruyorlardı. Bileklerinden, kalın zincirlerle birbirlerine bağlanmışlardı. Ellerinde uzun mızraklar tutan muhafızlar Notaras'ın emrini bekliyorlardı.

KALİPENİN SOYU GELDİ... BİRAZDAN BAŞLARLAR...

EVET DOSTUM SONUMUZ GELDİ ARTIK!..

YİNE DE KOLAY BIRAKMIYACAĞIZ POSTU...

BEN HAZIRIM TOLGA...

Notaras, durduğu yerden mağrur bir ifade ile çevresine bakındı. Sonra, Tolga ile diğer Türk'e dönerek....

SİZE ÇOK GÜZEL BİR ŞÖLEN HAZIRLADIM... GEBERMEDEN ÖNCE, HOŞCA VAKİT GEÇİRMENİZİ ARZULADIM!...

Tam yanlarında derin bir çukur vardı. Görünüşte herhangi bir çukurdan farksızdı... oysa .....

YANINIZDAKİ ÇUKURDA, MASUM, KENDİ HALİNDE YARATIKLAR VAR!... ONLAR DA BİRAZ EĞLENSİNLER İSTEDİM!

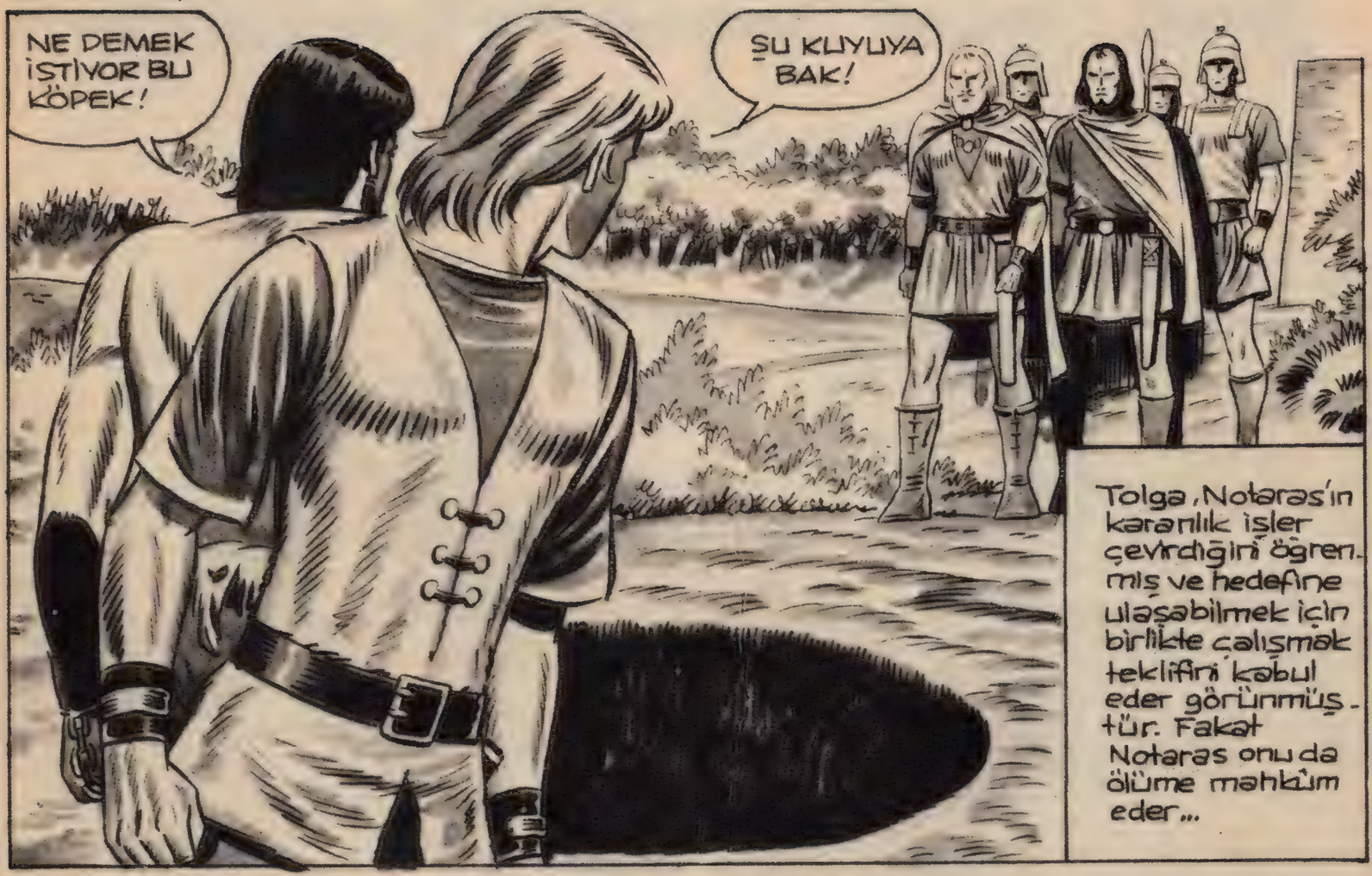
NE DEMEK İSTİYOR BU KÖPEK!
ŞU KUYUYA BAK!
Tolga, Notaras'ın karanlık işler çevirdiğini öğrenmiş ve hedefine ulaşabilmek için birlikte çalışmak teklifini kabul eder görünmüştür. Fakat Notaras onu da ölüme mahkûm eder...

Çukurun içinde çatal dillerini çıkarmış, tıslayarak birbirlerinin üzerinde kayan yılanlar vardı...
DEMEK BİZE GÖRE HAZIRLADIĞI OYUN BU!
ANCAK ONUN GİBİ BİR SOYSUZ DÜŞÜNEBİLİRDİ BUNU!

Notaras elini havaya kaldırdı...
BAŞLAYIN!

Aynı anda muhafızlar ellerindeki mızrakları ileri doğru uzatarak ilerlemeye başladılar. Yeniçeri kahkahalar atıyorlar, efendilerinin kendilerine bahşettiği eğlenceden yeteri kadar nasiplerini almak istiyorlardı.

HAH-HAH-HAH

HAH-HAH HAH...

Tolga'nın adaleleri yay gibi gerilmişti.

HAZIR MISIN?

EVET TOLGA..

HAYDI!

Her ikisi de kendilerine oldukça yaklaşan muhafızlara müthiş birer tekme attılar...

AH

HING!

Notaras sesinin bütün gücü ile tekrar haykırdı...

UNUTMAYIN! HEMEN ÖLDÜRMEYECEK-SİNİZ ONLARI!

KANI BOZUK! KORKAK! BİZİ HEMEN ÖLDÜR-MEYECEK KADAR ÖDLEK-SİN!

HAH- HAH HAH!.. KONUŞ! NASIL OLSA SUSACAKSIN BİRAZ SONRA...

YANINDA GEZDİRDİĞİN SADIK KÖPEĞİN YORGİ BİLE AYIP-LIYOR SENİ! O HİÇ OLMAZSA DÖĞÜŞTÜ BENİMLE...

Yorgi öfke ile dişlerini gıcırdattı. Elini kılıcına atarak ileri fırlamak istedi... Notaras kolundan tutarak bağırdı...

NEREYE SERSEM! EĞLENCEMİ BERBAT MI ETMEK İSTİYOR-SUN?!

Yorgi homurdanarak geriçe-kildiği sırada Notaras tekrar elini kaldırdı. Muhafızlar yeri bir hü-cuma kalktılar...

ONLARA YENİ BİR OYUN OYNAYACAĞIZ

SİKİ DUR!

TAM ZAMANI

Abdullah Turhan

Tolga ve Tutsak yavaşça yer değiştirdiler.. Tolga birden sıçradı, arkadaşının omuzları üzerinde takla atarak..

... muhafızların tepesine indi... Birkaç muhafız ne olduklarını anlayamadan yere yıkıldılar ..

Arkadaşını havada geniş daireler çizerek döndürmeye başladı...

Tutsak'ın çarptığı her muhafız, acı ile kıvranarak yere yıkılıyordu...

Notaras öfkeden kudurmuş gibiydi.

BECERİKSİZLER

Birden bir ok gibi fırladı ve muhafızlardan birinin mızrağını kaptı...

İğrenç, acımasız suratı, duyduğu öfkeden büsbütün korkunçlaşmıştı... Ağır ağır Tolga ile tutsağa doğru ilerlemeye başladı.

YAZIK, ŞÖLENİ KISA KESMEK ZORUNDAYIM!

AMA YİNE DE EĞLENDİK SAYILIR...

İBLİS!

Elinde tuttuğu mızrağı yavaş yavaş kaldırdı...

BU MIZRAGI GÖĞSÜNE FIRLATTIĞIM ZAMAN, ŞU İNATÇI KEÇİ İLE BİRLİKTE SEVGİLİ YILANLARIMIN YANINA YUVARLANACAK VE...

Korkunç bir kahkaha attı.

GEBERECEKSİNİZ!

Tolga ve tutsağın anında boncuk boncuk terler birikmişti. Birbirlerine baktılar. İkisi de o anda aynı şeyi düşünüyordu...

Tolga vücudunu gerdi, başını dikti...

HAYDİ, GÖR İŞİMİ!

Notaras mızrağını iyice kaldırdı, kaldırdı, gerildi... Tam fırlatacağı an...

DURUN!

Notaras mızrağı fırlatmak üzere olan eli havada kaldı. Bu sesi tanımıştı...

DUR BABA! BIRAK ONLARI... BENİ BİRAZ SEVİYORSAN BIRAK ONLARI!

ANJELİKA! SENİN NE İŞİN VAR BURADA?

YALVARIRIM BABACIĞIM... BIRAK ONLARI..

SEN BU İŞE KARIŞMA ANJELİKA

Tolga Anjelika'nın yanındaki muhafızı tanımıştı..

VAY CANINA FAKAT BU...

HEY TANRIM ŞU İŞE BAK!

ANJELİKA BABASINI KANDIRAMAZSA İŞ BAŞA DÜŞECEK GALİBA...

Notaras bir an tereddüt etti. Fakat yapmak üzere olduğu işten caymak niyetinde değildi...

BU PİS UĞRUYA GÖNLÜNÜ KAPTIRDIN DEMEK. ONU GEBERTMEME..

SEN BİLE ENGEL OLAMAZSIN!

BELKİ BEN ENGEL OLABİLİRİM!

Bodak hayret edilecek bir çabuklukla kılıcını çekip ileri fırladı.

... ve Arjelika'nın boğazına kılıcını dayadı.

BAĞIŞLAYIN BENİ AÑJELİKA!... FAKAT BÖYLE DAVRANMAYA MECBURUM...

SEVGİLİ KIZINIZIN BOĞAZINDA BİR DELİK İSTEMİYORSANIZ SÖYLEDİKLERİMİ YAPIN...

Kızını, boğazına dayalı bir bıçakla görmek bir anda Noteras'ın bütün gücünü alıp götürmüştü...

CAN YOLDAŞIM BODAK BU... ŞİŞKO VÜCUDUNDA BİR ASLANIN YÜREĞİ ÇARPAR!

GÖRÜR GÖRMEZ ANLAMIŞTIM BUNU.

Noteras dehşetten büyümüş gözlerle kızına bakıyordu...

SÖYLE ŞU GARİP HAYVANCIKLARINA ARKADAŞLARIMI ÇÖZSÜNLER...

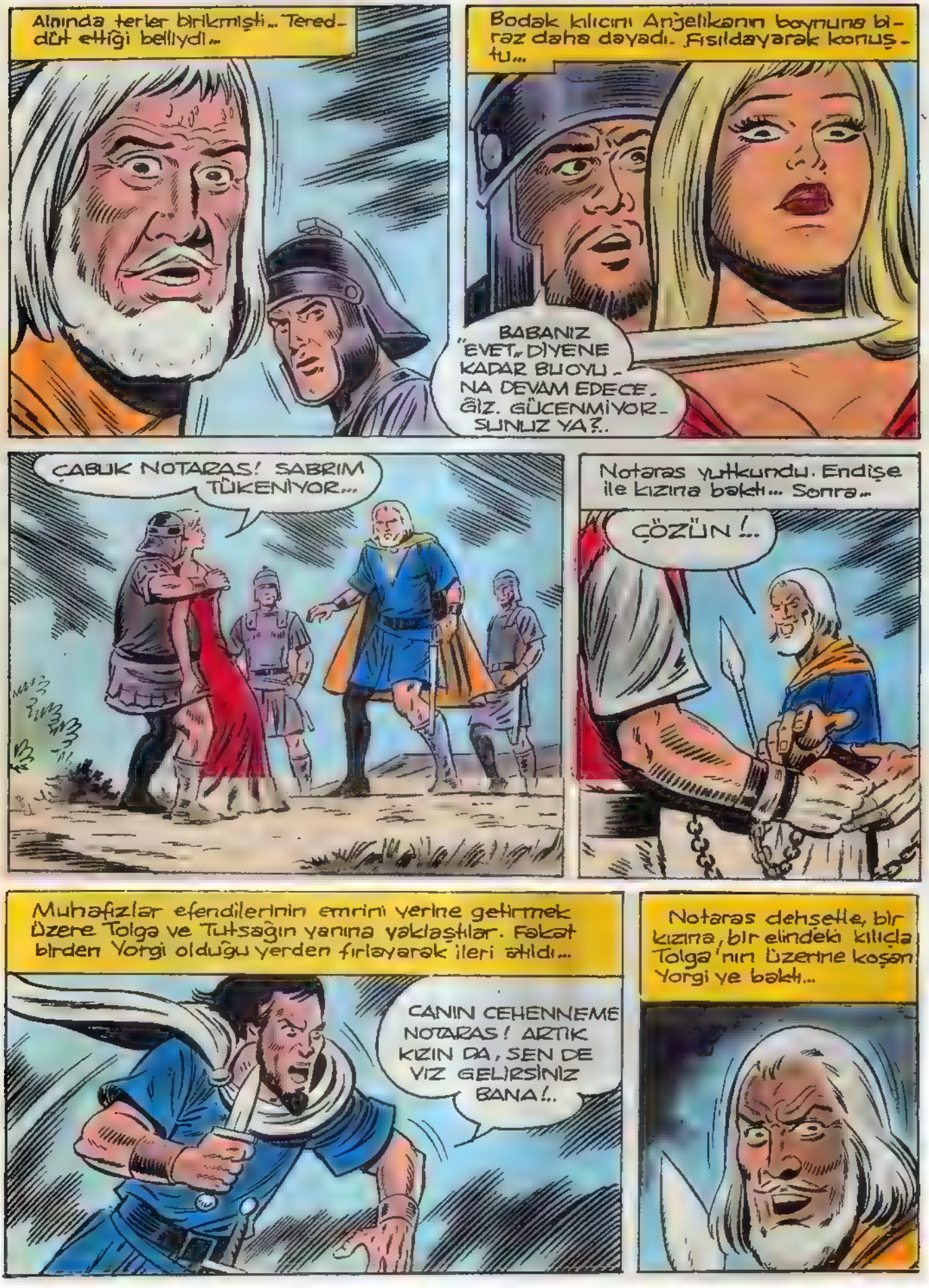
Alnında terler birikmişti.. Tereddüt ettiği belliydi..
Bodak kılıcını Angelikanın boynuna biraz daha dayadı. Fısıldayarak konuştu...
BABANIZ "EVET" DİYENE KADAR BU OYUNA DEVAM EDECEĞİZ. GÜCENMİYORSUNUZ YA?..
ÇABUK NOTARAS! SABRIM TÜKENİYOR...
Notaras yutkundu. Endişe ile kızına baktı... Sonra..
ÇÖZÜN!..
Muhafızlar efendilerinin emrini yerine getirmek üzere Tolga ve Tutsağın yanına yaklaştılar. Fakat birden Yorgi olduğu yerden fırlayarak ileri atıldı...
CANIN CEHENNEME NOTARAS! ARTIK KIZIN DA, SEN DE VIZ GELİRSİNİZ BANA!..
Notaras dehşetle, bir kızına, bir elindeki kılıçla Tolga'nın üzerine koşan Yorgi ye baktı...

..ve aynı anda mızrak savruldu... Yorgi çevik bir hareketle eğilerek mızrağı savuşturdu...
ARTIK EMREDEMEYECEKSİN BANA!..
.bir şimşek hızı ile elindeki bıçağı fırlattı...
HAYIR!..
Anjelika acı bir çığlık atarak babasına doğru atıldı...
BABACIĞIM!..

Tolga ve tutsak zincirlerden kurtulmuşlardı.
AL TOLGA... BUNU SEN BENDEN Mİ KULLANIRSIN
SAĞOL BODAK
Tolga kılıcın kabzasını anında yakaladı...
Yorgi kılıcını hışımla Tolga'ya indirdi ama delikanlı çevik bir hareketle bu saldırıyı savuşturdu...
...ve Yorgi'nin elindeki kılıca basarak onu silahsız bırakıtı...
İŞTE SONUN GELDİ KOCA YORGİ... ELİMDESİN!..

Yorgi bir anda şaşkına dönen muhafızlara seslendi.
NE DURUYORSUNUZ KÖPEKLER SALDIRIN!
BENİ UNUTTUNUZ MU YOKSA
AH!
Tutsak muhafızların arasına girerek onların saldırıya geçmelerine engel oldu...
Bedak da boş durmuyordu...
BANA HEP "KAFASI ÇALIŞMAZ" DERLERDİ... HALT ETMİŞLER!
Bizanslılardan ayakta tek Yorgi kalmıştı. Tolga kılıcını yere attı...
İŞTE KILICIMI ATTIM YORGİ... İKİMİZ DE ŞU ANDA SİLAHSIZIZ. HAYDİ GÖSTER KENDİNİ!

NE DURUYORSUN KOCA YORGİ !.. MEYHANEDE YARIM BIRAKTIĞIMIZ KAVGAYI BURADA BİTİRELİM... HAYDİ GEL...
İT SOYLU !.. SENİ PARÇALAYACAĞIM.. NOTARAS'I ÖLDÜRDÜĞÜM GİBİ SENİ DE ÖLDÜRECEĞİM...
Büyük bir hışımla Tolga'nın üzerine atıldı..
YEAAAA
Tolga da bunu bekliyordu zaten. Yana kaçınca Yorgi...

AAAAAAH
Çukurdan acı çığlıklar işitildi. Bir süre sonra hiçbirşey duyulmaz oldu..
Kendi açtırdığı çukura kulakları tırmalayan bir feryad koparak yuvarlandı.
AAAAAA

YORGİ İÇİN ÇOK ACI BİR SON... AMA HAKETTİ!

Angelika babasının başucunda çöktüğü yerden kalktı. Yaşlı gözlerinde derin bir keder okunuyordu. Tolga ile göz göze geldiler. Genç kız hıçkırarak başını önüne eğdi..
İSTEMEZDİM BÖYLE OLMASINI... HİÇ İSTEMEZDİM...
KEDERİNİ ANLIYORUM FAKAT KADERİN ÖNÜNE GEÇİLMEZ ANJELİKA...

Tekne pupa yelken geri dönüyordu. Anjelika mahzun gözlerle Tolga'ya bakarak titreyen sesi ile konuştu...
SANA BENİ DE BERABERİNDE GÖTÜR DEMİYECEĞİM TOLGA... BUNU SENDEN İSTEMEYECEK KADAR AKLIM BAŞIMDA...
İSTERSEN GÖTÜRÜRÜM ANJELİKA ÇOK ACI ÇEKTİĞİNİ BİLİYORUM... FAKAT OLANLARI UNUTMAN GEREK!
HAYIR TOLGA... ÜLKEMDE KALIP SENİ DÜŞÜNECEĞİM... KÖŞKE DE DÖNMEYECEĞİM ARTIK...
PEKİ NEREYE GİDECEKSİN?
SARAYA. İMPARATORUN YANINA. ÖZ KIZI GİBİ SEVER BENİ...
ORADA HEP SENİ DÜŞÜNECEĞİM TOLGA. BELLİ OLMAZ BELKİ BİR GÜN...
KİMBİLİR BELKİ DE...
Tolga görevini bitirmişti. Tutsak ve Bodekle birlikte Bizans'tan ayrılıp Ana Yurda, Orta Asya'ya, yeni maceralara doğru at sürmeye başlamıştı...
BİTTİ